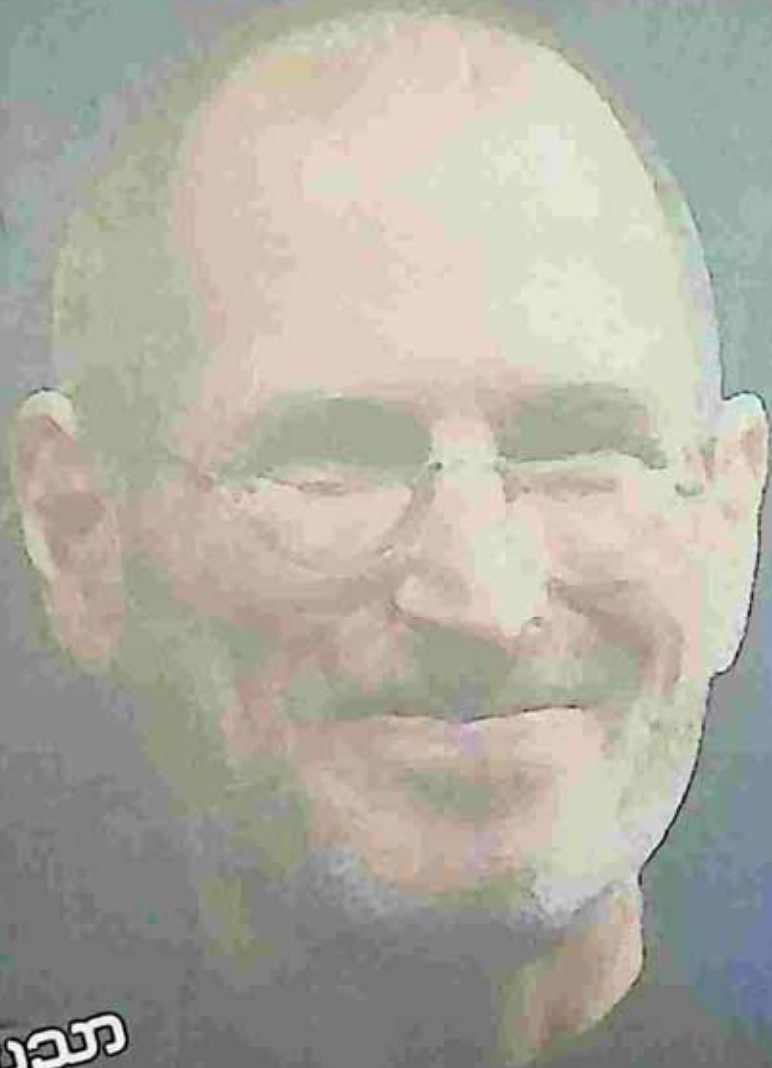

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

STEVE JOBS

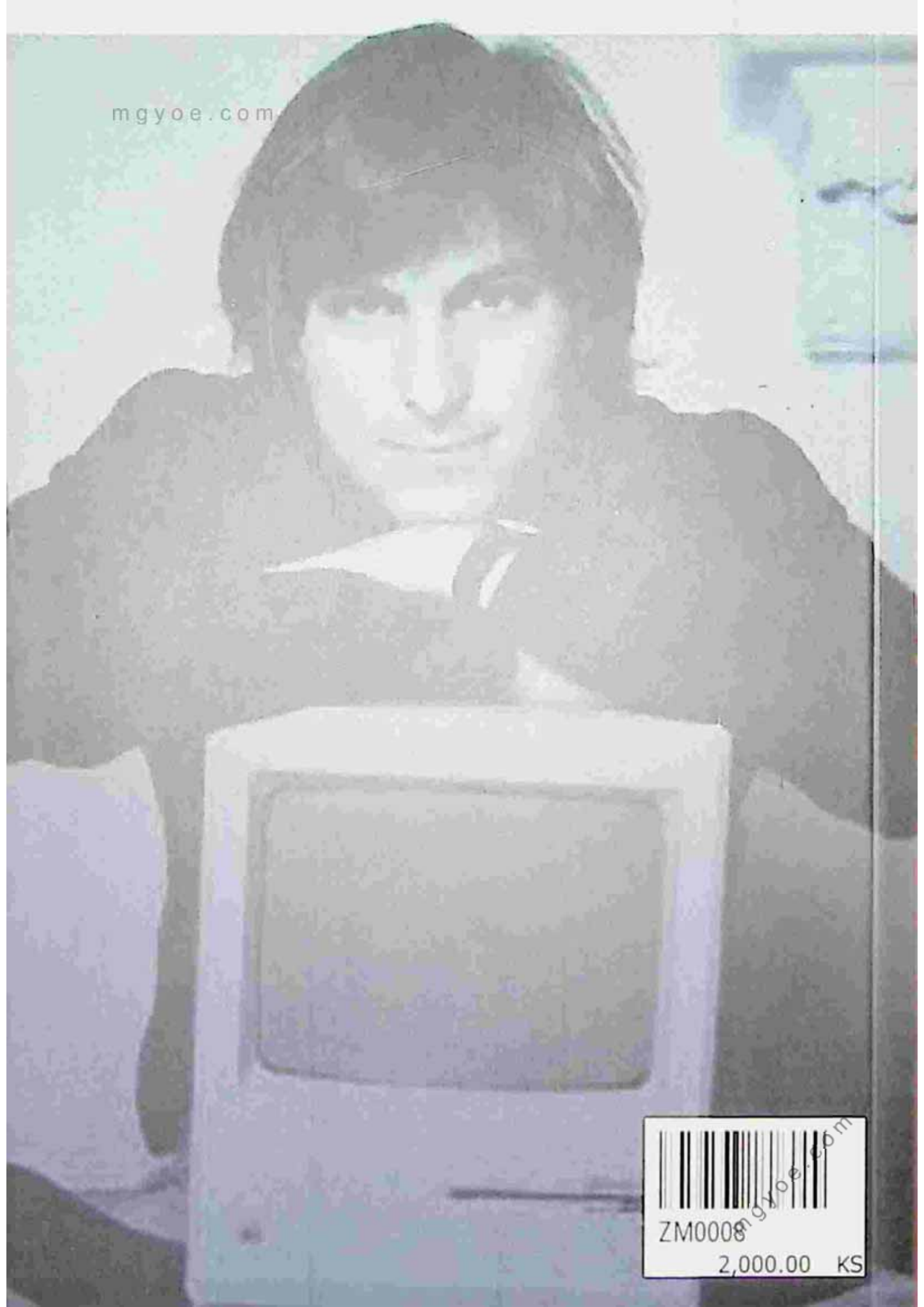

နည်းပညာ
အရှင်သခင်

မင်း
စတီဗ်ဂျော့ဘ်

ဇင်မျိုး
မြန်မာပြန်

mgyoe.com

mgyoe.com

ZM0008

2,000.00 KS

နည်းပညာအရှင်သခင်စတိပ်ကျော်ဘိ၊ ဇင်မျိုး

အပြင်အဆင်အင်အက်စ်အို၊ စာမျက်နှာ ၁၉၈ မျက်နှာ၊ ၁၂ .၈ ဇင်တီ x ၁၈ .၅ ဇင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၆၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းစျေး ၂၅၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

နည်းပညာအရှင်သခင် စတိပ်ဂျော့ဘ်

ဇင်မျိုး

ပထမအကြိမ် ၂၀၁၆

mgyc.com

mgyc.com

မာတိကာ

၁။ လူငယ်ဘဝ	၃
၂။ ပန်းသီး-၁	၁၆
၃။ အောင်မြင်မှုနှင့် ကျရှုံးမှုများ	၃၀
၄။ မက်ကင်တော့ရှ်	၄၄
၅။ အက်ပဲလ်ကိုစတိမ်စွန့်ခွာခြင်း	၅၆
၆။ NeXT ကွန်ပျူတာ	၇၃
၇။ အစစ်အမှန်	၈၀
၈။ အကျိုးမဲ့ကာလများ	၉၁
၉။ အက်ပဲလ်ကို ပြန်လာခြင်း	၁၀၈
၁၀။ စိတ်ကူးကောင်းသူ	၁၂၈
၁၁။ အားကောင်းမောင်းသန်အက်ပဲလ်	၁၄၉
၁၂။ စတိမ်နှင့် မှော်နိုင်ငံတော်	၁၅၆
၁၃။ ခက်ခက်ခဲခဲ ကာလများ	၁၇၀
၁၄။ စတိမ်ဂျော့ဘ်ပြန်လာသည့် ၂၀၁၀	၁၈၅

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

"Let's go invent tomorrow rather than worrying about what happened yesterday."

Steve Jobs
(1955-2011)

လူငယ်ဘဝ

ကျော့ဘိသားစု

စတိမ်ကျော့ဘိကို ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၂၄) ရက်တွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့၌ မွေးဖွားသည်။ သူ၏ မိခင်ရင်းမှာ အိမ်ထောင်ပြု မထားသော ဘွဲ့ရကျောင်းသူ ဂျန်နီဆင်ပဆင်ဖြစ်၍ ဖခင်အရင်းမှာ အက်ဘဒူလာဖတာ့ ဂျန်ဂျန်ဒါလီဟုခေါ်သော ဆီးရီးယားနွယ်ဖွား နိုင်ငံရေး သိပ္ပံပါမောက္ခ သို့မဟုတ် သင်္ချာပါမောက္ခ ဖြစ်သည်။

၁၉၅၀ ပြည့် ပျူရီတန်အမေရိကတွင် အိမ်ထောင်ရက်သား မကျဘဲ မွေးဖွားသူဖြစ်၍ ကလေးကို မွေးစားခိုင်းခဲ့ရ၏။ ဂျန်နီမှာ ကောလိပ် ပညာသင်ကြားနေသူဖြစ်၍ မိမိကလေး၏ အနာဂတ်မိဘနှစ်ပါးကို လည်း ပညာတတ်များ ဖြစ်စေလိုလေသည်။ သို့ရာတွင် စတိမ်ကျော့ဘိ ၏ မွေးစားမိဘနှစ်ပါးဖြစ်လာမည့် ပေါလ်နှင့် ကလဲရာကျော့ဘိတို့မှာ

ဂျန်နီ၏ မျှော်မှန်းချက်များနှင့် ကိုက်ညီခြင်း မရှိကြပေ။ သူတို့သည် စစ်ကြီးအပြီး ဘေးအေရီယာတွင် အခြေချနေထိုင်သော အနိမ့်တန်း လူလတ်တန်းစား လင်မယားမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ ပေါလ်မှာ အထက်တန်း ပညာရေးကိုပင် မသင်ဖူးသည့် မစ်ဝက်မှ စက်ပြင်ဆရာတစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဂျန်နီဆင်ပဆင်မှာ ကလေးကို မွေးစားပေးပါရန် ပေါလ်တို့ဇနီးမောင်နှံနှင့် သဘောတူခဲ့ရလေသည်။ တင်းကျပ်သောကွပ်ကဲမှုဖြင့် ပေါလ်တို့ လင်မယားမှာ နောက်ပိုင်းတွင် စတိဗ်ဂျော့ဘ်ကို ကောလိပ်ထားပေးခဲ့သည်။

ပေါလ်နှင့် ကလဲရာတို့သည် မိမိတို့၏ သားကို စတိဗင်ပေါလ်ဟု ခေါ်ကြသည်။ စတိဗင်ပေါလ်လေး တော့တီးတော့တ လမ်းလျှောက်စအရွယ်တွင် ထိုစုံတွဲသည် နောင် ဆီလီကွန်ဗယ်လေ ဖြစ်လာမည့် ဆန်တာကလဲရာ ရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် နောက် ၃ နှစ်အကြာ ၁၉၅၈ တွင် ပတ်တီဟုခေါ်သော ကလေးမလေးကိုလည်း မွေးစားခဲ့ကြသည်။

ကလေးဘဝ

စတိဗ်မှာ အတော်လေး ပူညံ့ပူညံ့ လုပ်တတ်သော ကလေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ စာသင်ကျောင်းကို အချိန်အတန်ကြာ အလေးမထားသူ ဖြစ်သည်။ ဆရာမ အင်မိုဂျင်းတက်ဒီဟေးလ် ရောက်လာသည့် ၄ တန်း ကျောင်းသား အရွယ်ရောက်မှ စတိဗ်သည် စာသင်ကျောင်းကို အလေးထားခဲ့လေသည်။

“ဆရာမတက်ဒီဟာ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ သူတော်စင်တစ်ဦးပါ။”

ဆရာမက ကျွန်တော့်ကို အဆင့်မြင့် ၄ တန်းစာ သင်ပေးပါတယ်။ သူဟာ ကျွန်တော့်ကို တစ်လကြာ လေ့လာခဲ့တာပါ။ ဆရာမကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်ဟာ စာပေလေ့လာဖြစ်ခဲ့တာပါ။”

ဆရာမသည် သကြားလုံးပေး၍လည်းကောင်း၊ သူမ၏ ကိုယ်ပိုင် ငွေထဲမှ ၅ ဒေါ်လာပေး၍လည်းကောင်း စတိမ်ကို လာဘ်ထိုးသည်။ စတိမ်သည် စာကို တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်လာကာ ၅ တန်းကို ကျော်တက်၍ ခရစ်တန်ဒန် အလယ်တန်းကျောင်းဟုခေါ်သော အလယ်တန်းကျောင်း သို့ တိုက်ရိုက်ဝင်ခွင့်ရလေသည်။ ထိုစာသင်ကျောင်းသည် ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက်တွင် ရှိသည်။ ကလေးအများစုမှာ အလုပ်များများစားစား လုပ်ရသည်ဟူ၍ မရှိဘဲ ချာတိတ်စတိမ်ကဲ့သို့သော အခြားကလေးများ ကို ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းလုပ်ရန်သာ အရသာတွေ့သူလေးများ ဖြစ်နေလေ သည်။ တစ်နေ့တွင် သူသည် အိမ်ကို ပြန်လာပြီး၊ သူ့အား တခြား စာသင်ကျောင်းကို မပြောင်းပေးပါက ကျောင်းတက်တော့မည် မဟုတ် တော့ကြောင်း ပြောသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အသက်မှာ ၁၁ နှစ်မျှသာ ရှိပါသေးသည်။ ပေါလ်နှင့် ကလဲရာတို့သည် စတိမ်၏ စကားကို နား ထောင်ကြကာ စတိမ်ကို အေးအေးချမ်းချမ်းရှိလှသည့် လော့စ်အယ်တို သို့ ပြောင်းပေးလိုက်ကြသည်။ စတိမ်သည် ထိုကျောင်းမှတစ်ဆင့် ကျူးပါ တီနီ အင်ယ်တန်းတန်းမြင့်ကျောင်းကို ရောက်သွားသည်။ ယင်းသည် စတိမ်၏ အနာဂတ်ကို အဆုံးအဖြတ် ဖြစ်စေခဲ့ပေ၏။

*

ဆီလီကွန်ဗယ်လေမွေးဖွားခြင်း

ဆန်တာကလဲရာ ခရိုင်သည် ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုမြို့နယ်

ရန်စစ္စကိုတောင်ပိုင်းတွင် တည်ရှိ၍ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်ကာလ အစောပိုင်းလောက်တွင် ကွန်ပျူတာအင်ဂျင်နီယာပညာရပ် လျင်မြန်စွာ ဖွံ့ဖြိုးသွားရာနေရာဖြစ်သည်။ ၁၉၅၇ တွင် ဆိုဗီယက်က စပွတ်နစ်ကို အာကာသသို့ လွှတ်တင်ခဲ့ပြီးနောက် အမေရိကန်သည် အာကာသပြိုင်ပွဲတွင် ပါဝင်လာခဲ့ကာ ပြည်ထောင်စုငွေကြေး ဒေါ်လာဘီလျှံပေါင်းများစွာကို ခေတ်မီကွန်ပျူတာပညာရပ် တိုးတက်စေရန် နည်းပညာကုမ္ပဏီများတွင် သွန်ချသုံးစွဲခဲ့သည်။

ထိုလုပ်ငန်းများထဲတွင် ဝီလျှံရှောကလေး တည်ထောင်ခဲ့သော ရှောကလေး ဆီမီးကွန်ဒတ်တာ (တစ်ပိုင်းလျှပ်ကူး) ကုမ္ပဏီလည်း ပါဝင်သည်။ ဝီလျှံရှောကလေးသည် ထရန်စစ္စတာ တီထွင်သည့်အတွက် ၁၉၆၅ တွင် ရူပဗေဒပညာရပ်ဆိုင်ရာနိုဘယ်ဆုကို ရရှိခဲ့သည်။ အခြားနာမည်ကျော် လုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ ၁၉၃၉ တွင် ပါလိုအယ်လို၌ တည်ထောင်ခဲ့သော ဟူးလက်ပက်ကတ် (Hewlett Packard) ဖြစ်သည်။ H P ကုမ္ပဏီသည် အင်ဂျင်နီယာများကို ပစ္စည်းများရောင်းချပေးသော အင်ဂျင်နီယာကုမ္ပဏီတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဆီလီကွန်တောင်ကြားသည်ကား မက်မွန်းခြံများ ပြန့်ကျဲနေသည်နှင့်ပင် တူနေတော့သည်။

လော့စ်အယ်တိုတွင် ကြီးပြင်းလာခိုက် စတိမ်ဂျော့ဘ်သည် အိမ်နီးချင်း၏ ကားဂိုဒေါင်ထဲတွင်ပြည့်နေသော လျှပ်စစ်ပညာကို စူးစမ်းလိုစိတ် မြင့်မားလာလေသည်။ ဖခင်က သူ့အား Heathkits များနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ Heathkits များသည် သူ့ကို အလွန်ဆွဲဆောင်ထားလေသည်။ Heathkit သည် Heath ကုမ္ပဏီ၏ ထုတ်ကုန်များဖြစ်သည်။ ဝယ်သူကိုယ်တိုင်က တပ်ဆင်နိုင်ရန် ပစ္စည်းအစုံ (Kit) ဖြင့် ရောင်းချသောကြောင့် ၎င်း၏ ထုတ်ကုန်များကို Heathkit ဟုခေါ်သည်။ အသံနှင့်ဆက်သောပစ္စည်းများ၊ အပျော်တမ်း ကွန်ပျူတာများ၊

လျှပ်စစ်စမ်းသပ်ပစ္စည်းများ၊ ရေဒီယိုပစ္စည်းများ စသည်တို့ကို Heath ကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ်သည်။

“အဲဒီ Heathkitတွေဟာ ပစ္စည်းတွေတပ်ဆင်ထားပုံကို အသေးစိတ် လမ်းညွှန်တွေနဲ့ လာတာပါ။ ပစ္စည်းအစိတ်အပိုင်း အားလုံးကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တပ်ဆင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အရောင်အမှတ် အသားတွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ အဲဒီ Heathkitကို ကိုယ်တိုင် လုပ်ကြည့်လို့ရတယ်။ Heathkitဟာ ကျွန်တော့်ကို အကြောင်းအရာမျိုးစုံ သိအောင် လုပ်ပေးပါတယ်။ ကုန်ချောတစ်ခုရဲ့ အတွင်းပိုင်းမှာ လုပ်ထားတာတွေကို နားလည်စေပါတယ်။ လည်ပတ်ပုံ သိအိုရီကိုပါ ထည့်ပေးထားတာမို့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတစ်ခုကိုမြင်တာနဲ့ နောက်တစ်ခုကို လိုက်လို့ရတာကတော့ Heathkit ရဲ့ အရေးအပါဆုံးအပိုင်းလို့ ဆိုရမှာပါ။ ဆန်းဆန်းပြားပြားအရာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ တယ်လီဗွီးရှင်းကိုမြင်ရင် ဒီလို တယ်လီဗွီးရှင်းမျိုးကို ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်မယ်လို့ ထင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ လုပ်နိုင်မယ်ထင်တာပါပဲ။ Heathkitအညွှန်းစာရင်းထဲမှာ ဒါမျိုး တစ်ခုခုတော့ ပါတတ်ပါတယ်။ တယ်လီဗွီးရှင်းလုပ်နိုင်အောင် ကျွန်တော်ကတော့ တခြား Heathkit နှစ်ခုကို လုပ်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာပေါ်လာတဲ့ အရာဝတ္ထုတွေ ဆိုတာ လူတွေ အဲဒီအရာဝတ္ထုပစ္စည်းရဲ့ အတွင်းပိုင်းကဟာတွေကို မသိကြဘဲ အလိုလိုပေါ်လာကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူကလုပ်လို့ ဖြစ်လာတာတွေဖြစ်လို့ အရာဝတ္ထုတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင် ပိုမို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်လာပါတယ်။

ဒါဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုအဆင့်ကို အင်မတန် မြင့်မားစေပါတယ်။ စူးစမ်းတာ၊ လေ့လာတာတွေကနေ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်က အလွန်ရှုပ်ထွေးတဲ့ အရာဝတ္ထုပစ္စည်းတွေကို အပြင်ပန်းအားဖြင့် နား

လည်လာနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကလေးဘဝဟာ အဲဒီနည်းနဲ့ အမှန်ပဲ ကောင်းခဲ့တာပါ”

၁၉၉၅၊ ဧပြီ၊ ၂၀ စမစ်ဆိုနီးယန်း အင်တာဗျူး
computer world

*

ဟုမ်းစတက်အထက်တန်းကျောင်း

မစ္စတာမက်ကော်လမ်၏ လျှပ်စစ်သင်တန်းတွင် စတိမ်သည် ကောင်းစွာ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ရသည်။

ဟုမ်းစတက် အထက်တန်းကျောင်းကို ရောက်လာသည့်အခါ သူ သည် နာမည်ကြီး လျှပ်စစ်ပညာသင်တန်းတွင် စာရင်းသွင်းလိုက်သည်။ မက်ကော်လမ်သည် နောက်ပိုင်းတွင် သူ၏ တပည့်အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြသည်။ တစ်ခါတွင် စတိမ်သည် HP ပူးတွဲ တည်ထောင်သူ ဘီလ်ဟူးလတ်ထံသို့ ကိုယ်တိုင်ဖုန်းဆက်ကြောင်း၊ သူ၏ အိမ်စာအတွက် အပိုပစ္စည်းများ လိုချင်ကြောင်း၊ HP စက်ရုံတွင် နေ့ဘက်၌ အလုပ်လုပ် ချင်ကြောင်း ဖုန်းဆက်ပြောသည်ဟု မက်ကော်လမ်က ပြောပြသည်။ စတိမ်၏ တီထွင်မှုစွမ်းရည်များမှာ သူ့ဘဝ အစပိုင်းလောက်ကတည်းက ပင် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် ဖြစ်လာနေလေပြီ။

ဟုမ်းစတက်စာသင်ကျောင်းတွင် စတိမ်သည် ဘီလ်ဖာနန်ဒက်စ် နှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ဖာနန်ဒက်စ်သည် စတိမ်ကဲ့သို့ပင် လျှပ် စစ်ပညာကို စိတ်ဝင်စားသည့် စတိမ်၏ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သည်။ အခြား ကွန်ပျူတာဝိဇ္ဇာချာတိတ်ဖြစ်သော စတီဖန်ဝေါ့ဇနီယက်နှင့် သူ့အား ပထမဦးဆုံး မိတ်ဆက်ပေးသူမှာ ဘီလ်ဖာနန်ဒက်စ် ဖြစ်သည်။ ဝေါ့ဇနီ

လူငယ်ဘဝ စတိမ်ကျော်

ယက်သည် စတိမ်ထက် အသက်ကြီးသည်။ လူတိုင်းက သူ့ကို ဝေါ့ဖ်ဟူ၍သာ ခေါ်သည်။ စတိမ်နှင့် ဝေါ့ဖ်တို့သည် ၁၉၆၉ တွင်ဆုံတွေ့ခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ်က စတိမ်မှာ အသက် ၁၄ နှစ်ဖြစ်ပြီး ဝေါ့ဖ်က ၁၉ နှစ်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဝေါ့ဖ်သည် ဘီလ်ဖာနန်ဒက်စ်နှင့်အတူ ကွန်ပျူတာဘုတ် အငယ်စားတစ်ခုကို တည်ဆောက်လျက်ရှိပြီး သူတို့က ထိုကွန်ပျူတာကို “ခရင်မ်ဆိုဒါ ကွန်ပျူတာ” ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ဝေါ့ဖ်က စတိမ်ကို ခရင်မ်ဆိုဒါကွန်ပျူတာအား ပြသသည်။ စတိမ်သည် ကွန်ပျူတာကို အတော်လေး စိတ်ဝင်စားသွားပုံရသည်။

“ကျွန်တော်လုပ်ထားတဲ့ ဒီဇိုင်းအမျိုးအစားကို လူတွေနားလည်အောင်ရှင်းပြဖို့ အမှန်ပဲ ခက်ခဲပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စတိမ်ကတော့ ချက်ချင်းနားလည်သွားပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော့်က သူ့ကို သဘောကျသွားပါတယ်။ သူက ပိန်ခြောက်ခြောက်၊ ကျစ်လျစ်သန်မာပါတယ်။ အင်အားအပြည့်ပုံစံနဲ့ပါ။ အဲဒီတုန်းက စတိမ်က အထက်တန်းကျောင်းတက်နေဆဲ ဖြစ်ပေမဲ့ စတိမ်နဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ချက်ချင်း ရင်းနှီးသွားကြပါတယ်။”

ကျွန်တော်တို့ လျှပ်စစ်ပညာအကြောင်း ပြောကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကြိုက်တဲ့ ဂီတအကြောင်းပြောတယ်။ ကျွန်တော်တို့လုပ်ခဲ့တဲ့ နောက်ပြောင် ကျီစယ်မှုတွေအကြောင်း အပြန်အလှန် ပြောခဲ့ကြတယ်”

i WOZ မှ စတိမ်ဝေါ့ဇီနီယက်

နောက်ပိုင်းတွင် ဝေါ့ဇီနှင့် စတိမ်တို့သည် နောက်ပြောင်ကျီစယ်မှု အမျိုးမျိုး လုပ်ခဲ့ကြသည်။ အထက်တန်းကျောင်း အဆောက်အအုံတစ်ခု တွင် ကြီးမားသောလက်ခလယ် ထောင်ထားပုံကို ရေးဆွဲကာ ကျီစယ် နောက်ပြောင်ခဲ့ကြသည်။

ဟုမ်းစတက်အထက်တန်းကျောင်းမှာပင် စတိမ်သည် ခရစ်အန်း ဘရန်နန်နှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။ ဘရန်နန်သည် သူ ပုံမှန်တွဲဖြစ် သော ပထမဦးဆုံးကောင်မလေး ဖြစ်သည်။

နှစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဝေါ့ဇီနှင့် စတိမ်တို့သည် သူတို့၏ ပထမ ဦးဆုံး စွန့်စားတီထွင် ဖက်စပ်လုပ်ငန်းကို စတင်လုပ်ကိုင်ကြတော့သည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပါသည်။

အမေရိကန် တက္ကသိုလ်နယ်မြေများတွင် ဖုန်းကြားဖြတ်ခိုးနား ထောင်ခြင်းများသည် လူပြောအများဆုံး အကြောင်းအရာ ဖြစ်နေသည်။ သူတို့သည် အစောဆုံး ကွန်ပျူတာဟက်ကာများ ဖြစ်သည်။ AT & T ၏ အဝေးခေါ်ဖုန်း ခလုတ်လွှဲကိရိယာကို တစ်ပတ်ရိုက်လှည့်စားနိုင် သည့် ကိရိယာငယ်များကို သူတို့လုပ်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုကိရိယာ ငယ်များကို “ဘူးပြာများ” ဟုခေါ်သည်။ သူတို့သည် ဘူးပြာများကို သုံးကာ AT & T ဖုန်းကွန်ရက်မှတစ်ဆင့် အခမဲ့ ဖုန်းပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

ဝေါ့ဇီက ထိုအကြောင်းကို ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တွင် ဖတ်ခဲ့ရတာ ဖြစ်ပြီး၊ ဆောင်းပါးကို စတိမ်အား ပြခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် တူပ

တည်ဆောက်ရန် ကြိုးစားသည်။ ဝေ့ဒ်နှင့် စတိမ်တို့ လုပ်ထားသော ဘူးပြာများသည် အံ့အားသင့်စရာကောင်းအောင် အလုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ဘူးပြာများကိုရောင်းချရန် စတိမ်က ဦးစွာ အကြံရသည်။ ဝေ့ဒ်နှင့် စတိမ်သည် ဘာကလေတက္ကသိုလ်၏ အိပ်ဆောင်များထဲတွင် တစ်ခန်း ဝင်တစ်ခန်းထွက် ဘူးပြာများကို လိုက်လံရောင်းချခဲ့ကြသည်။ ဝေ့ဒ် သည် ဘာကလေတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဖြစ်သည်။ စိတ်ဝင်စားသော ကျောင်းသားများကို ရောင်းချပေးသည်။ သို့ရာတွင် ဤအလုပ်မှာ တရား မဝင်တော့ ရဲ့ဖမ်းမိခါနီးတွင် နှစ်ဦးစလုံးသည် ဘူးပြာများ လိုက်လံ ရောင်းချခြင်းကို ရပ်နားလိုက်ကြသည်။

*

ရိဒ်ကောလိပ်

နောက်နှစ်တွင် စတိမ်သည် အထက်တန်းပညာရေးပြီးဆုံး၍ ကောလိပ်တက်နိုင်သည့် အရွယ်ကို ရောက်လာသည်။ ပျော်စရာကောင်း သော ရိဒ်ကောလိပ်တွင်တက်ရန် သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ရိဒ်ကော လိပ်သည် အော်ရီဂွန်တွင် အခြေစိုက်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကပိုင် ဘက်စုံ ပညာရေးကောလိပ်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ရိဒ်ကောလိပ်ကျောင်း စရိတ် သည် ဈေးကြီးလွန်း၍ ပေါလ်နှင့် ကလဲရာတို့သည် ကျောင်းစရိတ် မတတ်နိုင်ရှာဘဲ ရှိသည်။ သို့ရာတွင် စတိမ်၏ အမေရင်းကို ပေးထား သည့် ကတိအတိုင်း၊ သူတို့သည် သား၏ အဆင့်မြင့်ပညာရေးအတွက် တစ်ဘဝလုံးစာ စုဆောင်းငွေများ အားလုံးလောက်ကို သုံးစွဲခဲ့ကြရလေ သည်။

စတိမ်သည် ရိဒ်ကောလိပ်တွင် တရားဝင် နှစ်လသာနေခဲ့သည်။ ခရစ္စမတ်မတိုင်ခင် ကောလိပ်ကနေထွက်လိုက်သည်။ ကျောင်းထွက်လိုက်

သဖြင့် သူမတက်ချင်သောအတန်းများကို လေ့လာခွင့်ရသွားလေသည်။

“ဖ လ ကြာပြီးတဲ့နောက်မှာ စာသင်ခန်းထဲမှာ တန်ဖိုးဆိုတာကို မမြင်ရပါဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ဘဝကို ဘာလုပ်ချင်တာလဲဆိုတာလည်း မတွေးတတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ပြဿနာကို ကောလိပ်က ဘယ်လို ဖြေရှင်းပေးမလဲဆိုတာလည်း မသိပါဘူး။ ဒီကောလိပ်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိဘတွေ သူတို့ရဲ့ တစ်ဘဝလုံးစုဆောင်းထားတဲ့ ငွေတွေအားလုံးကို ကျွန်တော် သုံးစွဲခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် ကျောင်းထွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။

ကျောင်းထွက်လိုက်တာဟာ အားလုံးအဆင်ပြေသွားစေမယ်လို့ ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းကတော့ နည်းနည်းလန့်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြန်သုံးသပ်လိုက်ရင် ဒါဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေထဲမှာ အကောင်းဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းထွက်ချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော် စိတ်မဝင်စားတဲ့ အတန်းတွေကို ရပ်ပြီး လေ့လာနိုင်ပါတယ်။ စိတ်ဝင်စားတဲ့ အတန်းတွေကိုလည်း လေ့လာခွင့်ရပါတော့တယ်။

စိတ်ကူးယဉ်မဆန်လှပါဘူး။ ကျွန်တော့်မှာ အိပ်ဆောင် မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အခန်းတွေထဲက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ အိပ်ခဲ့ရပါတယ်။ စားစရာ ဝယ်ဖို့ ၅ ဆင့်နဲ့ အပေါင်တင်ထားတဲ့ ကိုကာပုလင်းတွေကို ပြန်သွင်းခဲ့ရပါတယ်။ ဟဲခရစ်ရှ်နား ဘုရားကျောင်းမှာ တစ်ပတ်ကိုတစ်ခါလောက် အစားအသောက်ကောင်းလေး စားရအောင် ကျွန်တော်ဟာ အပတ်စဉ် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း မြို့ကနေ ၇ မိုင် လမ်းလျှောက်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒါလေးကိုတော့ သဘောကျမိခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၅၊ ဇွန် ၁၂ စတန်းဖို့ဒ်
ဘွဲ့နှင်းသဘင်မိန့်ခွန်း

ကွန်ပျူတာကို စိတ်ဝင်စားသူ စတိမ်ဂျော့ဘ် (ယာ)

စတိမ်သည် အရှေ့တိုင်းဝါဒကို လက်တွေ့စမ်းသပ်ခဲ့သည်မှာ ရိဒ်ကောလိပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ထူးထူးဆန်းဆန်း စာအုပ်များကို အသည်းအသန် ကြိုးစားရှာဖွေဖတ်ရှုသည်။ ဥပမာ သစ်သီးများကို သာ မှီဝဲမည်ဆိုလျှင် သူသည် ခွဲသလိပ်အားလုံးကို ဖယ်ရှင်းပြီးသား ဖြစ်ကာ၊ ရေချိုးစရာပင် မလိုတော့ပါဟု ယုံကြည်လာလေသည်။ ကာလရှည်ဥပုသ်စောင့်သည့် အလေ့အကျင့်ကို စတင်သည်။

(ဘီလျံနာဖြစ်သည်အထိ နောက် ၁၀ နှစ်တိုင်အောင် သူသည် ဥပုသ်စောင့်ဆဲဖြစ်သည်။) သူသည် ဆေးခြောက်တစ်မျိုးကိုလည်း မကြာခဏ သုံးသည်။ ထို့ကြောင့် လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေသော ဟစ်ပီတစ်ဦး ဖြစ်လာလေသည်။ ရိဒ်ကောလိပ်တွင် သူ၏ အကောင်းဆုံး မိတ်ဆွေ

တစ်ဦးဖြစ်သော ဒန်ကော့ကေးသည် ယင်းကဲ့သို့သော အရှေ့တိုင်း အယူ
ဝါဒ အတွေးအခေါ်များကို သူ့ကဲ့သို့ပင် စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်လေသည်။

နောက်နှစ်ဖြစ်သော ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင်ကား စတိမ်သည် ငွေ
အသည်းအသန် လိုအပ်လာလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည်
အတ်တာရီတွင် အလုပ်ဝင်ရတော့သည်။ အတ်တာရီသည် ပထမဦးဆုံး
ဗွီဒီယိုဂိမ်း ကုမ္ပဏီဖြစ်သည်။ ၁၉၇၂ တွင် နိုလန်ဘွတ်ရှ်နယ်က တည်
ထောင်သော ကုမ္ပဏီဖြစ်သည်။ အတ်တာရီကုမ္ပဏီ၏ ပထမဦးဆုံး
ဝန်ထမ်းများထဲက တစ်ဦးမှာ Pong ကို တီထွင်သူ အယ်အကွန်း
ဖြစ်သည်။ စတိမ်မှာ အနည်းငယ်ဆိုးသွမ်းကာ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ
ကို မကြာခဏ လှောင်ပြောင်စော်ကားတတ်သည်ဆိုသော်လည်း အတ်
တာရီကုမ္ပဏီက သူ့ကို ငှားရမ်းလိုက်သည်။ စရိုက်ဆိုးလေးများကြောင့်
မကြာခင်မှာပင် သူ့အား ညဆိုင်းသို့ ပြောင်းလိုက်သည်။

လူငယ် စတိမ်ဂျော့ဘ်မှာ အတ်တာရီကုမ္ပဏီကို ထူထောင်သူ
နိုလန်ဘွတ်ရှ်နယ်ကို ကြည်ညိုလေးစားသည်။ ပင်ဘောစက်များကို
တည်ဆောက်ကာ ငွေအများကြီးရှာနိုင်သော အများနှင့်မတူ ဖောက်
ထွက်တတ်သော နိုလန်ဘွတ်ရှ်နယ်ကို သူသည် အထင်ကြီးမိသည်။

ဘွတ်ရှ်နယ်သည် စတိမ်ဂျော့ဘ်အတွက် အက်ပဲလ်ကို စတင်ရန်
အားပေးလှုံ့ဆော်မှု ဖြစ်နေသည်။

*

အိန္ဒိယ

အတ်တာရီ၌ အလုပ်လုပ်နေစဉ် စတိမ်သည် အိန္ဒိယခရီးအတွက်
ငွေကြေးကျခံပေးရန် သူ၏သူဌေးကို ပြောသည်။ အတ်တာရီကုမ္ပဏီ
သည် အတ်တာရီစက်တချို့ ပြင်ဆင်ရန် ဂျာမနီအထိ ခရီးစရိတ်များ
ကို ကျခံပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် စတိမ်သည် ရိဒ်ကောလိပ်မှ သူ၏

ဟစ်ပီမိတ်ဆွေ ဒန်ကော့ကေးနှင့်ပူးပေါင်း၍ တရားရှာရန် အိန္ဒိယသို့ သွားလေသည်။ သူတို့သည် အတော်လေး စိတ်ပျက်နေသောပုံစံဖြင့် ပြန်ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။ အိန္ဒိယတွင် နာမည်ကြီးဂူရု ကိုင်ရီလိုင် ဘာဘာနှင့် သူတို့ ဆုံခဲ့ကြသည်။ ဘာဘာမှာ လူလိမ်တစ်ဦးဖြစ်နေ သည်ဟု သူတို့ မျှော်လင့်မထားခဲ့ကြပေ။

“တစ်လလောက် တရားရှာလို့ရမယ့် နေရာကို ရှာမရ ဖြစ်နေခဲ့ပါ တယ်။ သောမတ်အယ်ဒီဆင်ဟာ ကားလ်မာကွ၊ နင်းကိုင်ရီလိုင်ဘာဘာ တို့ နှစ်ယောက်ပေါင်းထက် ပိုမိုသာလွန်တိုးတက်မယ့် လောကကို ရှာဖွေ ဖို့နဲ့ အများကြီးလုပ်ရတယ်ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်က ပထမဦးဆုံး တရားရှာဖို့ပါပဲ။”

မိုက်ကယ်မော်ရစ်၏ နန်းတော်ငယ်မှ

ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ စတိဗ်ဂျော့ဘ်သည် အတ်တာရီတွင် အလုပ်ပြန်ဆင်းသည်။ ထိုစဉ်က စတိဗ် တရားအားထုတ်ခဲ့သော လော့စ်အယ်တိုဇ်နီဌာနတွင် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဂျယ်ရီဘရောင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ သူ့ဆရာ ကိုဘန်ချီနီနှင့်လည်းကောင်း သူသည် မိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် ချစ်သူ ခရစ်အန်းနှင့်လည်းကောင်း၊ အော်ရီဂွန်ရှိ ဟစ်ပီအသိုင်းအဝိုင်းဖြစ်သော All - one Farm တွင် ဒန်ကော့ကေးနှင့် လည်းကောင်း သီတင်းပတ်ပေါင်းများစွာကို ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ All - one Farm တွင် သူတို့သည် ပန်းသီးများကို စိုက်ပျိုးကြပါလိမ့်မည်။ ကာလတစ်ခုအထိ စတိဗ်မှာ ပန်းသီးများကို စားပါလိမ့်မည်။ ဥပုသ် မစောင့်သည့်အခါများတွင် စတိဗ်သည် ပန်းသီးများကိုသာ မှီဝဲလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ပန်းသီး - ၁

ဟုမ်းဘရူး

စတိဗ်သည် အိန္ဒိယ သို့မဟုတ် အော်ရီဂွန်ကို ရောက်ရှိနေခိုက် စတိဗ်၏ ကွန်ပျူတာပညာရှင် မိတ်ဆွေ ဝေါ့စ်ကို ဟူးလတ်ပက်ကတ် (Hewlett - Packard) က ငှားရမ်းလိုက်သည်။ ဝေါ့စ်အတွက်မူ ဟူးလတ်ပက်ကတ်အလုပ်သည် အိပ်မက်ဆန်သော အလုပ်ဖြစ်သည်။ သူကဲ့သို့သော စိတ်အားထက်သန်သည့် အင်ဂျင်နီယာများဖြင့် ပြည့်နေသည့် ကုမ္ပဏီဖြစ်လေသည်။ ထိုကုမ္ပဏီတွင် သူသည် အခြား အင်ဂျင်နီယာများအတွက် ပစ္စည်းများ လုပ်ပေးရလေသည်။ သို့ရာတွင် အားလပ်ချိန်များ၌ ကွန်ပျူတာဆားကစ်များကို ဒီဇိုင်းဆွဲသည့် သူ၏ ဝါသနာကို ပျိုးထောင်ခဲ့၏။ ထို့နောက် သူသည် ဟုမ်းဘရူးကွန်ပျူတာအသင်းဟုခေါ်သော ကွန်ပျူတာဝါသနာရှင်များ အစည်းအရုံးကို ဝင်သည်။

*

mgyc.com

mgyc.com

တစ်ကိုယ်ရေသုံးကွန်ပျူတာပေါ်ထွက်လာခြင်း

အက်ပဲလ်မတိုင်ခင်ကတည်းကပင် ကွန်ပျူတာများ ရှိနေပါသည်။ ဥပမာ ၁၉၄၆ တွင် ပထမဦးဆုံး အမေရိကန်ကွန်ပျူတာ ENIAC ကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထိုကွန်ပျူတာသည် ကွန်ပျူတာတစ်လုံးအနေ ဖြင့် ပြည့်စုံမှုရှိသော ကွန်ပျူတာဖြစ်သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ကာလများ လောက်တွင် ကော်ပိုရေးရှင်းကြီးများသည် ကွန်ပျူတာများကို တပ်ဆင် ထားကြပြီး ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုကွန်ပျူတာများမှာ အများ အားဖြင့် ဧရာမ ကွန်ပျူတာခန်းမကြီးများထဲက အကြီးစားကွန်ပျူတာ များ ဖြစ်သည်။ ထို အကြီးစားကွန်ပျူတာများကို ဧရာမ အိုင်ဘီအမ် ကုမ္ပဏီက တည်ဆောက်ပေးကာ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်း ထောက်ပံ့ပေးသည်။

ပီစီကွန်ပျူတာများကို မူလအကြီးစား ကွန်ပျူတာကြီးများ တည် ဆောက်သည့်ပုံစံနှင့် လုံးဝကွဲပြားသောနည်းဖြင့် တည်ဆောက်သည်။ ပီစီကွန်ပျူတာများကို လုပ်ငန်းအဖွဲ့အစည်းများထက် သာမန်လူများ၊ တစ်သီးပုဂ္ဂလပုဂ္ဂိုလ်များက အသုံးပြုကြမည်ဟု ဆိုခဲ့ကြသည်။ ပြုပြင် တော်လှန်သော စိတ်ကူးအကြံအစည်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဟစ်ပီတော်လှန် ရေး ပေါ်ပေါက်ပြီးနောက်၊ လျှပ်စစ်စက်မှုလုပ်ငန်း ဗဟိုအချက်အချာ နေရာဖြစ်သော Bay Area တွင် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ကာလများ၌ ထိုအတွေးအကြံ ပေါ်လာခြင်းမှာ အံ့အားသင့်စရာ မဟုတ်ပေ။

Mountain view အခြေစိုက် အင်တဲလ် (Intel) က ကမ္ဘာ့ ပထမဦးဆုံး မိုက်ခရိုပရိုဆက်ဆာ 8080 ကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ချိန် ၁၉၇၄ တွင် ပီစီကွန်ပျူတာ အစပြုပါသည်။ ဝါသနာရှင် အသီးသီး သည် ပါဝါကောင်းမွန်၍ ဈေးချိုလှသော နည်းပညာသစ်ကို အသုံးပြု ရန် စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။ နယူးမက္ကဆီကိုနယ် အယ်ဘူဘာ့မှ အက်ဒ်

ရောကတ်ဟုခေါ်သော လူက Altairကို တီထွင်လိုက်သည့်အခါ ကွန်ပျူတာနယ်ပယ်သည် လျင်မြန်စွာ တိုးကက်လာပါတော့သည်။ 8080 မိုက်ခရိုပရိုဆက်ဆာပေါ်တွင် အခြေပြုထားသော ကွန်ပျူတာကစ် ဖြစ်သည်။ စတိမ်ဂလေးဘဝက လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသော Heath kits နှင့် အတော်ကြီးဆင်တူပြီး မိမိတို့ဘာသာ တပ်ဆင်နိုင်လေသည်။

Altairမှာ ဖလပ်ရှီမီး အပိတ်အဖွင့်လုပ်နိုင်သည့် သေတ္တာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ မိုက်ခရိုဆော့ဖ်ဟု ခေါ်သည့် ကုမ္ပဏီသစ်ကို တည်ထောင်ခဲ့ကြသည့် ဘီလ်ဂိတ်နှင့် ပေါလ်အလန်တို့က ၁၉၇၅ တွင် Altairအတွက် BASIC ပရိုဂရမ်ကိုပင် ရေးခဲ့ကြသည်။ BASIC ပရိုဂရမ် ထွက်ပေါ်မလာခင်အထိ Altairမှာ များများစားစား လုပ်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

အင်ဂျင်နီယာများ အပျော်တမ်း ရေဒီယိုပညာရှင်များ၊ အခြားပညာရှင် အမျိုးမျိုးကြားတွင် ပီစီကွန်ပျူတာသတင်းသည် ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။ ပီစီကွန်ပျူတာကို စိတ်ဝင်စားသော အုပ်စုများထဲတွင် ဟုမ်းဘရူး ကွန်ပျူတာအသင်းလည်း ပါဝင်သည်။ ဟုမ်းဘရူး ကွန်ပျူတာ

ကလပ်မှာ ထိုစဉ်က စတန်းဖို့ဒ်၏ Linear Accelerator Center ခန်းမတွင် အခြေစိုက်ထားသည်။ ဝါသနာရှင်များမှာ မိမိတို့ဖန်တီးထားသော နောက်ဆုံးပေါ် ပရိုဂရမ် သို့မဟုတ် စက်ပစ္စည်းများကို ထိုကွန်ပျူတာကလပ်တွင် လာရောက်ပြသကြသည်။

ဝေါ့စ်မှာ Altair နှင့် မိုက်ခရိုဆော့ဖ်၏ Basic ပရိုဂရမ်တို့ကို အထင်ကြီးနေသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ဆားကစ်ဒီဇိုင်းကို တစ်ဘဝလုံး လေ့လာထားသည့် အတွေ့အကြုံဖြင့် ပိုကောင်းအောင် လုပ်နိုင်သည်ဟု သိနေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာကို စတင် တည်ဆောက်သည်။ ထိုကွန်ပျူတာအား အခြား မိုက်ခရိုပရိုဆက်ဆာ ဖြစ်သည့် MOS's Technology 502 ပေါ်တွင် အခြေခံရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။ ဤသည်မှာ ဘဝတွင် သူ၏ ရည်မှန်းချက်အသစ် ဖြစ် လေသည်။

ဟူးလက်ပက်ကတ် (HP) တွင် အလုပ်လုပ်နေရင်း ဤကွန်ပျူ တာဘုတ်ကို ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်သည်။ အထင်ကြီးစရာရလဒ် ထွက် ပေါ်လာပါသည်။ ထိုစဉ်က ပါဝါကောင်းသောကွန်ပျူတာကို လုပ်နိုင် ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ကီးဘုတ်၊ မျက်နှာပြင် (Screen) တို့ ပါဝင်လာသော ကွန်ပျူတာဖြစ်လေသည်။ ဖလပ်ရှီမီးများ ပါဝင်လာရုံသာမက အံ့အား သင့်ဖွယ် ချစ်ပ် (Chip) တချို့လည်း ပါဝင်လာသည်။

ဝေါ့စ်သည် သူ၏ ကွန်ပျူတာဒီဇိုင်းကို သူ့သူငယ်ချင်း စတိမ် ဂျော့ဘ်ကို ပြသည်။ စတိမ်သည် ကွန်ပျူတာကို သဘောကျသွားသည်။ သူသည် ကွန်ပျူတာလုပ်သည့် အင်ဂျင်နီယာပညာကိုသာ များများ စားစား မသိသော်လည်း ဆော့ဖ်ဝဲလ်ရေးရန် ကွန်ပျူတာကိုလိုအပ်မှန်း သိနေသည်။ ဆော့ဖ်ဝဲလ် ဝါသနာရှင်များအတွက် ကွန်ပျူတာ လိုအပ် ပါသည်။ ဟုမ်းဘရူးမှ အရည်အချင်းရှိသော အင်ဂျင်နီယာများက

ဝေါ့ဇိ၏ ကွန်ပျူတာကို နှစ်ထောင်းအားရ ပြောဆိုနေသည်ကို မြင်ရ၍ စတိဗ်သည် အထူးစိတ်လှုပ်ရှားရလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကွန်ပျူတာကို သူတို့အားရောင်းရန် အကြံပြုလေသည်။ သူနှင့် ဝေါ့ဇိ တို့က ကွန်ပျူတာများကို သူတို့ဘာသာ တပ်ဆင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ဟုမ်းဘရူး အစည်းအဝေးပွဲများတွင် ဘုတ်တစ်ခုလုံးကို ရောင်းချမည် ဖြစ်ပါသည်။

*

ငါတို့ပိုင်ကုမ္ပဏီ

စတိဗ်၌ အကြောင်းပြချက်ကောင်း တစ်ခုရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့ သည် သူ၏ကားထဲတွင် ရှိနေသည်။ သူက ပြောပါသည်။

ထိုစကားကို သူသည် မနေ့ကပြောနေသည်ဟုပင် ကျွန်တော် အမှတ်ရနေမိသည်။ “ကောင်းပြီလေ။ ငါတို့ ငွေကြေးတွေကို ဆုံးရှုံးသွား မယ်ဆိုရင်တောင် ငါတို့မှာ ကုမ္ပဏီပိုင်သွားမယ်။ ငါတို့ရဲ့ တစ်သက်မှာ တစ်ကြိမ်တော့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ငါတို့ ပိုင်သွားမယ်” ဟု စတိဗ်က ပြောသည်။ ထိုစကားက ကျွန်တော့်ကို လက်ခံယုံကြည်သွားစေပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့အကြောင်းကို စဉ်းစားရတာကိုပင် ကျွန်တော် သည် စိတ်လှုပ်ရှားမိသည်။ အခင်ဆုံး သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်သည် ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို တည်ထောင်တော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဦးဆုံး ဘုတ်များကို စတင်တည်ဆောက်ရန် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ လိုအပ်နေပေရာ စတိဗ်က သူ၏ ဗောက်စ်ဝက်ဂွန်ဗန်ကားကို ရောင်းလိုက်သည်။ ဝေါ့ဇိက သူ၏ HP ၆၅ ဂဏန်းတွက်စက်ကို ရောင်း လိုက်သည်။ ကုမ္ပဏီသစ်ကို နာမည်ပေးရန် စဉ်းစားကြသည်။ တစ်နေ့

စတိမ်က Apple ဆိုသည့်နာမည်ထက် ပိုကောင်းသောနာမည်ကို မတွေ့လျှင် ကုမ္ပဏီကို Apple ဟု နာမည်ပေးမည်ဟု ဆိုသည်။ Apple ထက် ပိုကောင်းသောနာမည်ကို ရှာမတွေ့ခဲ့ကြပေ။ သည်လိုနှင့် Apple ကွန်ပျူတာကို မွေးဖွားသည်။

သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးသည် အကူအညီ ရှာဖွေကြသည်။ အတ်တာရီ မှ စတိမ်၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးဖြစ်သော ရွန်ဝိန်းထံမှ အကူအညီ ရသည်။ ကော်ပိုရေးရှင်းစတင်ရန် လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းများကို ရွန်ဝိန်းက ရေးပေးသည်။ ကုမ္ပဏီ၏ ပထမဦးဆုံးလိုဂိုကိုလည်း သူက ပင် ရေးဆွဲပေးသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကုမ္ပဏီ၏ ရှယ်ယာများထဲက ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ပိုင်ဆိုင်သွားပြီး စတိမ်နှင့် ဝေါ့ဇ်တို့က ကျန်သော ရှယ်ယာများကို တစ်ဝက်စီ ရရှိခဲ့ကြရာ တစ်ဦးလျှင် ၄၅ ရာခိုင်နှုန်းရရှိ ကြသည်။

ဝေါ့ဇ်မှာ HP တွင် အလုပ်လုပ်နေဆဲဖြစ်ရာ ယင်းသည်လည်း နောက်ထပ် ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်လာသည်။ သူ့ စာချုပ်ပါ အချက်များ အရ သူ့တီထွင်မှုအားလုံးကို HP က ပိုင်ဆိုင်နေသည်။ Apple ကွန်ပျူတာသည် HP ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်း ဖြစ်နေသည်။ သို့ရာတွင် ဝေါ့ဇ် သည် သူ၏အလုပ်ရှင်များကို ကွန်ပျူတာအား ပြသသည်။ သူတို့က Apple ကွန်ပျူတာကို အလေးမထားကြပေ။ HP အတွက် တစ်ဘဝလုံး လုပ်ကိုင်ပေးရန် ရည်မှန်းချက်ထားရှိသော ဝေါ့ဇ်မှာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်ရလေသည်။ HP သည် သူ၏ ဒီဇိုင်းကို အခြေခံထားသော ကွန်ပျူ တာကို ထုတ်လုပ်ခဲ့မည်ဆိုပါလျှင် သူသည် နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်မိပါ လိမ့်မည်။ စတိမ်ကျော့ဘ်ကမူ ထိုသို့ ရည်မှန်းထားသည် မဟုတ်။

Apple ကွန်ပျူတာ၏ ပထမဦးဆုံးအော်ဒါမှာ ပေါလ်တာရယ်ဟု ခေါ်သည့် ဟုမ်းဘရူးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးထံမှ ဖြစ်လေသည်။ သူသည်

Apple ကုမ္ပဏီကို မွေးဖွားပေးခဲ့သည့် ဝေါ့စ်နှင့် စတိမ်ကျော်

Mountain View တွင် Byte shop ဆိုသော ကွန်ပျူတာစတိုးဆိုင် တစ်ဆိုင်ကို စတင်လုပ်ကိုင်လျက် ရှိသည်။ ဤကဲ့သို့ အင်္ဂါရပ်စုံလင် သော ကွန်ပျူတာများအတွက် ဝယ်လိုအားရှိနေသည်ဟု စတိမ်ကဲ့သို့ပင် နားလည်ထားသူဖြစ်သည်။ သူသည် တစ်လုံးလျှင် ဒေါ်လာ ၅၀၀ ဖြင့် ကွန်ပျူတာအလုံး ၅၀ ကို မှာလိုက်သည်။ တန်ဖိုးမှာ ဒေါ်လာ ၂၅၀၀၀၀ ဖြစ်လေသည်။ နနယ်သော ကုမ္ပဏီတစ်ခုအတွက် ကြီးမား သော စထွက်မှတ်ဖြစ်ပြီး စတိမ်နှင့် ဝေါ့စ်တို့ကို အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားစေ သည်။ စတိမ်၏ညီမ ပတ်တီ၊ သူ၏ သူငယ်ချင်းများဖြစ်သော ရိဒ်၊ ဒန်ကော့ကေးတို့၏ အကူအညီဖြင့် ကျော်၏ ကားဂိုဒေါင်ထဲတွင် အစိတ်အပိုင်းများကို စတင်တပ်ဆင်ကြသည်။ ဘုတ်တစ်ခု တပ်ဆင်ခ အဖြစ် တစ်ဒေါ်လာပေးသည်။ Apple အစိတ်အပိုင်းများအတွက် ဒေါ်လာ ၂၂၀ ကုန်ကျပြီး တာရယ်အား ကွန်ပျူတာတစ်လုံး ၅၅၀ ဒေါ်လာ

ဖြင့် ရောင်းချသည်။ ကွန်ပျူတာကို သစ်သားသေတ္တာများဖြင့် ထုပ်ပိုးသည်။ စတိမ်နှင့် ဝေါ့ဇီတို့မှာ မိမိတို့ဘာသာ ကွန်ပျူတာကို စတင်ရောင်းချကြသည်။ လက်လီဈေးမှာ ကွန်ပျူတာတစ်လုံးကို ၆၆၆.၆၆ ဒေါ်လာ ဖြစ်သည်။ အမြတ် ၃၃ ရာခိုင်နှုန်းတင်၍ ဈေးနှုန်းကို ရိုးရိုးပင် တွက်ချက်ထားခြင်းဖြစ်၍ မိစ္ဆာနံပါတ်နှင့် မသက်ဆိုင်လှပေ။ သူတို့သည် ၁၉၇၆ တွင် ဟုမ်းဘရူးလူထုကို ပြသသော်လည်း တုံ့ပြန်မှုမှာ အားတက်စရာ မရှိလှပါ။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် အခြားနေရာများတွင်လည်းကောင်း၊ စတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင်ပြီးတစ်ဆိုင် သွား၍လည်းကောင်း၊ Apple ကွန်ပျူတာကို ရောင်းချရန် ကြိုးစားသည်။ ဤနည်းဖြင့် ကွန်ပျူတာနှစ်ရာ ရောင်းလိုက်ရသည်။

ဤသည်မှာ Apple ကွန်ပျူတာ၏ နိဒါန်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ စတိမ်နှင့် ဝေါ့ဇီတို့က အခြားပူးတွဲတည်ထောင်သူ ရွန်ဝိန်း၏ အစုရှယ်ယာများကို ဒေါ်လာ ၈၀၀ ဖြင့် အပြတ်ဝယ်ကာ ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ကုမ္ပဏီကို တရားဝင်ပေါင်းစည်းလိုက်သည်။

*

အက်ပဲလ်၏ အစောပိုင်းနေ့ရက်များ

ပထမဦးဆုံးကွန်ပျူတာကို တည်ဆောက်ပြီးသောနေ့မှာပင် ဝေါ့ဇီသည် ပိုမိုတိုးတက်သောပုံစံဖြင့် အနာဂတ် Apple II ကွန်ပျူတာကို စတင်ဖန်တီးပါသည်။ Apple II မှာလည်း Apple I ဒီဇိုင်းကို အခြေခံထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မည်သို့ဆိုစေ Apple II မှာ အကြီးအကျယ် ထိုးဖောက်ကျော်လွှားနိုင်သည့် ကွန်ပျူတာဖြစ်လာပါသည်။

ပထမဦးဆုံး ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သည့် အခက်အခဲမှာ ချစ်ပ်တစ်ဝက် လောက်ဖြင့် ကွန်ပျူတာကို ပိုမိုမြန်ဆန်စွာ လည်ပတ်နိုင်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးရောင်စုံတီဗွီများမှာကဲ့သို့ပင် ဆေးရောင်စုံထုတ်ပေးနိုင်သော ပထမဦးဆုံးကွန်ပျူတာ ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ထွက်ပိုမိုကောင်းမွန်သော ဂရပ်ဖစ်နှင့် အသံစနစ်တို့ ပါဝင်လာခဲ့ပြီး Basic ပရိုဂရမ် တစ်ပါတည်း ပါဝင်လာသည်။ တိုတိုပြောရပါလျှင် Apple Computer II သည် BASIC ပရိုဂရမ် ဘာသာစကားကို ပထမဆုံးနားလည်သော ကွန်ပျူတာ ဖြစ်ပါသည်။ ပီစီကွန်ပျူတာတော်လှန်ရေးကို စတင်သည့် ကွန်ပျူတာပင် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၇၆ ခုနှစ် နွေရာသီတွင် အတ္တလန္တစ် စီးတီး၌ ပြုလုပ်သော ပီစီကွန်ပျူတာပွဲတော်တွင် စတိမ်နှင့် ဝေါ့ဇ်တို့ ပါဝင်ပြသသည့်အခါ Apple II အတွက် ရှေ့ပြေးပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အများပြည်သူကို ချပြနိုင်လောက်အောင် အဆင်သင့် မဖြစ်သေးပေ။ ဝေါ့ဇ်က Apple II ကွန်ပျူတာကို အချောသတ်နေခိုက် စတိမ်နှင့် မိတ်ဆွေ ဒန်ကော့တယ်တို့သည် အက်ပဲလ်ကွန်ပျူတာပြခန်းမှသည် Apple I ကွန်ပျူတာကို ရောင်းချရန် ကြိုးစားနေကြသည်။ ကွန်ပျူတာပြပွဲလာ ဧည့်သည်တော်များမှာ မုတ်ဆိတ်မွေးထူလပျစ်နှင့် အပျော်တမ်းလူငယ်နှစ်ဦးက ရောင်းချရန်ကြိုးစားနေသော Apple I ကွန်ပျူတာကို အထင်မကြီးကြပေ။ ၎င်းတွင် MITS ကမူ Altair ကွန်ပျူတာကို ရောင်းချရာတွင် ကြီးမားသောပြခန်းကြီးဖြင့် သီချင်းများဖွင့် အကမယ်များနှင့် သားသားနားနား ဝတ်စားကာ ရောင်းချလျက် ရှိသည်။ စတိမ်သည် ထိုနေ့တွင် သင်ခန်းစာ အများကြီး ရခဲ့ရပါသည်။

အကယ်၍ အမှတ် ၂ ကွန်ပျူတာ ပြီးစီးသွားသည့်အခါ စတိမ်သည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများကို ရှာဖွေသည်။ ရည်ရွယ်ချက်တူသူများ

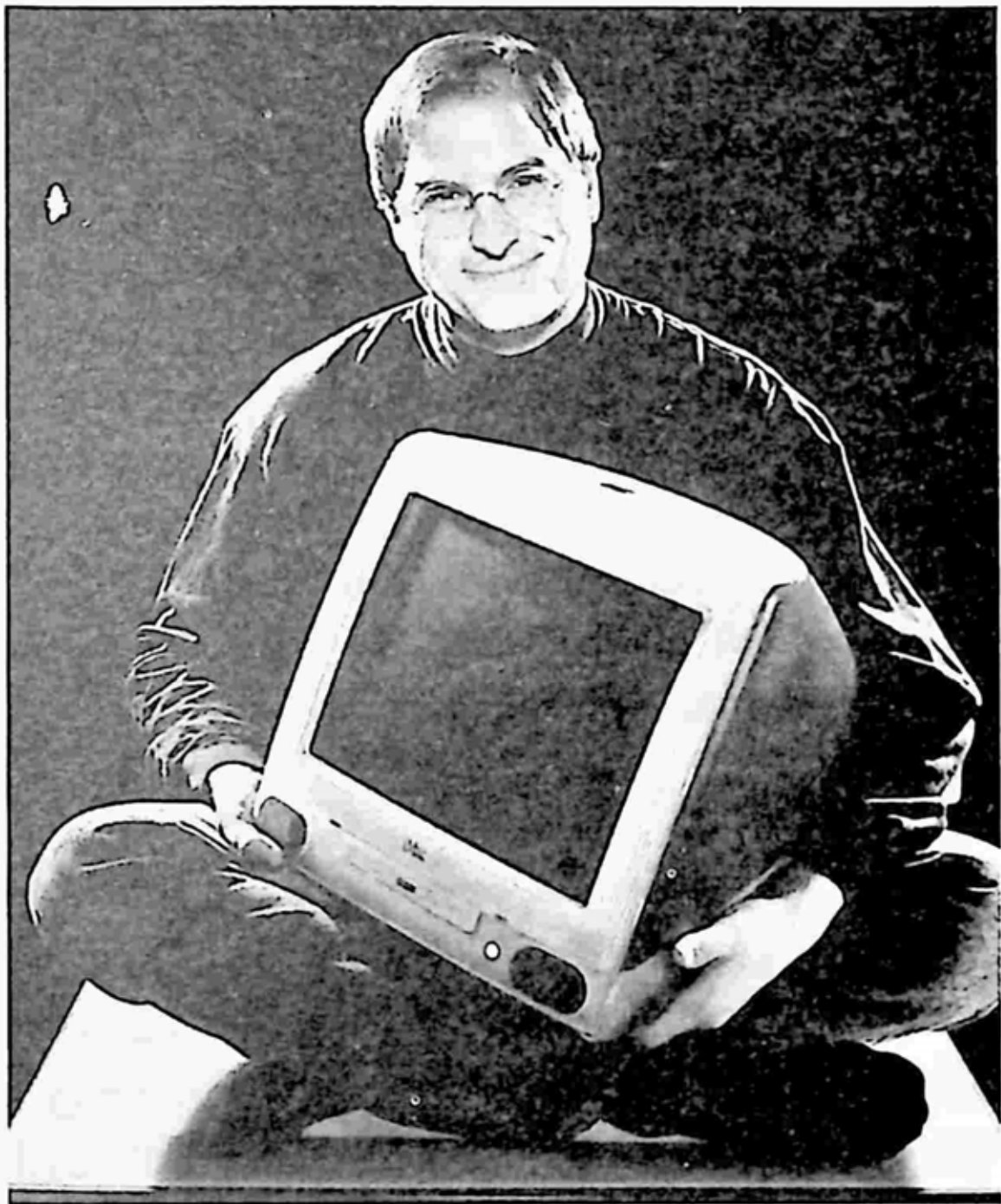
စုဝေးနေသည့် စီလီကွန်ဗယ်လေမှ လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် သူသည် ဆွေးနွေးသည်။ ပထမဦးဆုံး တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသူမှာ ဒွန်ဗယ်လင်တိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် စတိဗ်နှင့် ဝေါ့စ်တို့ကို ငြင်းဆန်ခဲ့သော်လည်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန် အလားအလာရှိသူ မိုက်မာခူလာ၏ နာမည်ကို ပြောပြကူညီခဲ့ပါ၏။

မိုက်မာခူလာသည် သန်းချီချမ်းသာသူဖြစ်ပြီး စောစီးစွာ အငြိမ်းစားယူခဲ့သည့် Intel ဝန်ထမ်းဟောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝေါ့စ်၊ စတိဗ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံချိန်တွင် သူသည် ၃၄ နှစ်သာ ရှိပါသေးသည်။ မိုက်သည် သူတို့၏အမြင်ကို သဘောကျပါသည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံလျှင် အကျိုးအမြတ် ရှိနိုင်ကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဟာ ၂ နှစ်အတွင်း ဖော်ကျွန်း ၅၀၀ ကုမ္ပဏီစာရင်းထဲ ပါလာတော့မှာပါ။ ဒါဟာ လုပ်ငန်းတစ်ခုရဲ့ အစ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆယ်စုနှစ်မှာ တစ်ခါလောက်ပဲ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါတယ်” ဟု မိုက်က စတိဗ်နှင့် ဝေါ့စ်တို့ကို ပြောခဲ့ကြောင်း iwoz တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။

မိုက်က လုပ်ငန်းစီမံချက်ကို ရေးဆွဲပါသည်။ စက်ပေါင်း ၁၀၀၀ ဆောက်ရန် ဒေါ်လာ ၂၅၀၀၀၀ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံချင်နေသည်။ လူငယ်နှစ်ဦး၏ အဆင့်ဖြင့် ပြောမည်ဆိုလျှင် ကြီးမားသော ကိန်းဂဏန်းဖြစ်လေသည်။ သည်လိုသာ ဖြစ်လာမည်ဆိုလျှင် HP က ထွက်ပါမည်ဟု ဝေါ့စ်က ပြောလာသည်။ HP ကို အကြီးအကျယ် လေးစားသူဖြစ်၍ တစ်ဘဝလုံး HP တွင် မြှုပ်နှံရန် စီစဉ်ထားသောကြောင့် ဝေါ့စ်သည် အစပိုင်းတွင် HP မှ ထွက်ရန် ငြင်းဆန်နေပါသေးသည်။ သို့သော် စတိဗ်က သူ့အား စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ပေရာ နောက်ဆုံးတွင် ဝေါ့စ်သည် အလျှော့ပေးခဲ့ရတော့သည်။

Apple အနေဖြင့် ကွန်ပျူတာသစ်ကို ကြော်ငြာရမည်ဟု မိုက်က

ခုလာက ဆိုပါသည်။ စီလီကွန်ဗယ်လေတွင် နာမည်အကြီးဆုံး ကြော်ငြာ
 သမားဖြစ်သည့် ရီဂျင်မက်ကင်နာကို သူခေါ်လိုက်ပါသည်။ Apple
 ၏ ပထမဦးဆုံးကြော်ငြာကို သူတို့သည် စတိမ်နှင့် ပူးပေါင်း ဖန်တီးကြ
 သည်။ ရော့ဘ်ဂျန်နော့ဖ်ဟုခေါ်သော အနုပညာဒါရိုက်တာက ကုမ္ပဏီ

၏ အမှတ်တံဆိပ်သစ်ကို ရေးဆွဲပေးပါသည်။ “ချစ်စရာကောင်းအောင် မလုပ်ပါနှင့်” ဟု စတိဗ်က ရော့ဘ်ဂျန်နော့ဖ်ကို တောင်းဆိုခဲ့ပါ၏။ ကိုက်ထားသော ပန်းသီးပုံကို ရေးဆွဲပေးပါသည်။ အာလူးပုံနှင့် မတူအောင် လုပ်ပေးသည်။ Apple II ကွန်ပျူတာက ရောင်စုံရုပ်ထွက် ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းကို ဖော်ကျူးသည့်အနေဖြင့် ပန်းသီးထဲတွင် ကာလာအစင်းများ ထည့်သွင်းသည်။

စတိဗ်ဂျော့ဘ်၏ သူငယ်ချင်း ရော့ဒ်ဟိုကို Apple II ပလတ်စတစ်ပုစွန် ရေးဆွဲရန်၊ ပါဝါကြိုးပုံစံအတွက် ငှားရမ်းခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် မိုက်မာရူလာသည် စတုတ္ထမြောက်လူတစ်ဦးကို ငှားရမ်းခဲ့သည်။ စတင်စလုပ်ငန်းကို လည်ပတ်ရန် မိုက်စကော့ကို ငှားရမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အက်ပဲလ်၏ ပထမဦးဆုံး ရုံးခန်းများကို ကျူးပီတီနိုရီ Stevens Creek Boulevard သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။

*

ဝက်စ်ကို့စ်ကွန်ပျူတာပြပွဲသို့

အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီသစ်သည် ဝက်စ်ကို့စ်ကွန်ပျူတာပြပွဲတွင် ကုမ္ပဏီထုတ်ပစ္စည်းကို ပြသရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ။ ထို ကွန်ပျူတာပြပွဲကို ၁၉၇၇ ဧပြီတွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကို၌ ကျင်းပသည်။ ရှေ့ပြေးပုံစံတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း ပလတ်စတစ်ဘူးဖြင့် ထုပ်ပိုးထားခြင်း ဖြစ်၍ Apple II မှာ အဆင့်မြင့်ပစ္စည်းနှင့် တူနေတော့သည်။ စတိဗ်သည် ပြပွဲတွင် Apple ပြခန်းအတွက် နေရာကောင်းရရှိရန် ဆွေးနွေးသည်။ မိုက်မာရူလာနှင့် ရီဂျင်မက်ကင်နာတို့ထံမှ အဖိုးတန် အကြံဉာဏ်များကို ရယူသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် ပြပွဲအတွက် ပထမဦးဆုံး

ဝတ်စုံကိုပင် ဝယ်ယူခဲ့လေသည်။

“မမျှော်လင့်ဘဲ ကျွန်တော်တို့က ပွဲအကျဆုံး ဖြစ်ခဲ့တာကိုတော့ အမှတ်တရ ရှိနေခဲ့ပါတယ်” ဟု စတိမ်ဂျော့ဘ်က ဆိုပါသည်။ ပြပွဲ တစ်ခုတည်းမှာပင် Apple II ကွန်ပျူတာအတွက် အမှာစာ ၃၀၀ လက်ခံ ရရှိသည်။ ရောင်းချခဲ့ရသော Apple I ကွန်ပျူတာအရေအတွက် နှစ်ဆ လောက်ရှိသည်။ သို့တိုင် ယင်းမှာ အစမှသာ ရှိပါသေးသည်။

အောင်မြင်မှုနှင့် ကျွန်းပုများ

ပီစီကွန်ပျူတာ တော်လှန်ရေး

Apple II သည် ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်အစောပိုင်း ပီစီကွန်ပျူတာ တော်လှန်ရေး၏ သင်္ကေတနှင့် နိဒါန်း ဖြစ်ပါသည်။ ဈေးကွက်ထဲတွင် Commodore PET သို့မဟုတ် Radio Shack ၏ RTS- 80 တို့ကဲ့သို့ သော ကွန်ပျူတာများသည် အပြိုင်အဆိုင် ဖြစ်နေကြသည်ဆိုသော်လည်း Apple II မှာ အစောပိုင်းကတည်းက တစ်ဘာသာ ကွဲထွက်နေခဲ့တာ ထင်ရှားပါသည်။ မကြာခင်မှာပင် Apple II သည် လူအများသတိပြုမိသည့် ပီစီကွန်ပျူတာ ဖြစ်လာပါတော့သည်။ မိဒီယာတွင် ပျံ့နှံ့သွားသည်။ Apple II ၏ ရောင်းအားမှာ ၁၉၇၈၊ ၁၉၇၉ နှင့် ၁၉၈၀ တို့တွင် မြင့်တက်လာခဲ့ပါသည်။

Apple II ၏ စွဲမက်ဖွယ်ဒီဇိုင်းကြောင့်သာ မဟုတ်။ ၎င်း၏ တစ်စပ်တည်းပါသော ကီးဘုတ်၊ အသံထွက်ရန်၊ ရောင်စုံ ဂရပ်ဖစ်ထွက်ရန် မည်သည့်တီဗွီနှင့်မဆို ချိတ်ဆက်နိုင်သောကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါတည်း ပါဝင်လာသော BASIC ပရိုဂရမ်သည် Apple

စတီဗ်ဂျော့ဘ်၊ ရွန်စကာလေးနှင့် ဝေါ့စ်

II အောင်မြင်ရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆော့ဖ်ဝဲလ် အလွယ်တကူရေးနိုင်လောက်အောင် လုပ်ပေးထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဝေါ့စ်သည် Apple II တွင် အလုပ်လုပ်နိုင်မည့် ပထမဦးဆုံး ပရိုဂရမ်ကို မိမိဘာသာ ရေးသားရာတွင် Apple II ကို သုံးခဲ့ပါ၏။ ၎င်းပရိုဂရမ်မှာ Breakout ဂိမ်းဖြစ်ပါသည်။ Apple II တွင် တိုးချဲ့နိုင်မည့် အပေါက် ၈ ခု ပါဝင်ခြင်းကလည်း ထူးခြားပါသည်။ ဝေါ့စ်သည် စတီဗ်ဂျော့ဘ်၏ ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်ကာ ထပ်ချဲ့နိုင်မည့် အပေါက် ၈ ခုကို ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသည် ပညာသားပါလှပြီး ကွန်ပျူတာထဲသို့ ဆော့ ဝဲလ်သစ်နှင့် သွင်ပြင်သစ်များကို ပုံစံမျိုးစုံ ထည့်သွင်းနိုင်လာပါသည်။ ထိုသွင်ပြင်သစ်များထဲက တစ်ခုမှာ Disk II ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းသည် Floppy disk drive ဖြစ်၍ ၁၉၇၈ အစောပိုင်းလောက်တွင် ဖလော့ပီဒစ် များကို အက်ပဲလ်က တင်ပို့နေပြီဖြစ်ပါသည်။ ဆော့ဝဲလ်သစ်ကို အလွယ် တကူ ထည့်သွင်းနိုင်ခြင်း၊ ဝေမျှခြင်းတို့ လုပ်နိုင်လာစေပါသည်။ မကြာမီ Apple II ဆော့ဝဲလ် ထောက်ပံ့မှုသည် အားကောင်းလာတော့သည်။

Apple II အောင်မြင်ရန် အဓိကကျသည့်အချက်မှာ Apple မှ လာခြင်း မဟုတ်ဟူသော အချက်ဖြစ်ပါသည်။ Visicalc ဆော့ဝဲလ်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ Visicalc ဆော့ဝဲလ်သည် ဈေးကွက်ထဲကို ရောက်လာသည့် ကွန်ပျူတာဘာသာရင်း ဆော့ဝဲလ်ဖြစ်သည်။ Visicalc ဆော့ဝဲလ်သည် Apple II တွင်သာလျှင် အလုပ်လုပ်ပါသည်။ ယင်းသည်ပင် တော်လှန်ရေးတစ်ရပ် ဖြစ်ပါတော့သည်။ စာရင်းကိုင်များ၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းငယ်များ၊ တစ်သီးပုဂ္ဂလ ပုဂ္ဂိုလ်များ စသည်ဖြင့် သန်းနှင့်ချီသော လူများသည် မိမိတို့၏ ငွေစာရင်းများကိုလုပ်ရန် ကွန်ပျူတာ စတိုးဆိုင်များသို့ အပြေးအလွှားလာကြကာ Apple II ကို အလုံးအရင်း ဝယ်ယူကြသဖြင့် လက်ဖြင့်လုပ်လျှင် သီတင်းပတ်ချိကြာမည့် အလုပ်ကို Apple II က မိနစ်ပိုင်းအတွင်း လုပ်ပေးနိုင်သည်။ ကားဂိုဒေါင်ထဲတွင် စတင်ခဲ့ပြီးနောက် ၄ နှစ်အကြာတွင် ကုမ္ပဏီသည် မိုက်မာခူလာ၏ အမေရိကန် ထိပ်တန်း ၅၀၀ စာရင်းဝင်ဖြစ်ရမည် ဟူသော အမြင်ကို အားဖြည့်ရန် အနေအထားကောင်းမွန်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

*

အနာဂတ်အတွက် ပြင်ဆင်ခြင်း

အက်ပဲလ်ကွန်ပျူတာသည် မယုံနိုင်လောက်သည့် မြန်နှုန်းဖြင့် တိုးတက်လာပါသည်။ ၁၉၇၇ တွင် Apple II အလုံးရေ ၂၅၀၀ ရောင်းချခဲ့ရာမှ ၁၉၇၈ တွင် ၈၀၀၀၊ ၁၉၇၉ တွင် ၃၅၀၀၀ အသီးသီး ရောင်းချလာရပါသည်။ ထိုစဉ်က ပီစီကွန်ပျူတာဈေးကွက် မရှိသေးပါ။ ၁၉၇၉ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် ကုမ္ပဏီသည် ဝင်ငွေဒေါ်လာ ၄၇ သန်း ရရှိခဲ့ရာ

စတိမ်ဂျော့ဘ်မှာ စာရွက်ပေါ်တွင် သန်းကြွယ်သူဌေး ဖြစ်သွားသည်။ သူသည် ဒေါ်လာ ၇ သန်းတန်သော သီးသန့်စတော့များကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ အာသာရော၊ ဒွန်ဗယ်လင်တိုင်းတို့ကဲ့သို့သော အဖွဲ့ဝင်သစ်များပါဝင်သည့် ကုမ္ပဏီ၏ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့သည် Apple ကို အများပိုင်အဖြစ်ပြောင်းလဲရန် စတင်ဆွေးနွေးနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအတောအတွင်း ကျူပါတီနိုက အင်ဂျင်နီယာများသည် အက်ပဲလ်၏ အနာဂတ်ကို စတင်ပုံဖော်နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအစောပိုင်းနှစ်များတွင် စီမံကိန်းအမျိုးမျိုးကို အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့ကြသည်။ ပထမစီမံကိန်းကို ၁၉၇၈ နှောင်းပိုင်းတွင် စတင်ခဲ့ပြီး Apple II ၏ အောင်မြင်မှုကို အခြေခံလျက် Apple III ကို တည်ဆောက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝေ့ဒ်သည် ထိုစီမံကိန်းတွင် မပါဝင်ခဲ့ပေ။ အစောပိုင်းတွင် သူသည် Apple III စီမံကိန်းကို ဝေဖန်ခဲ့သည့် ကွန်ပျူတာ သိပ္ပံပညာရှင် ဂျက်ဖ်ရက်စကင် ဦးဆောင်သော မထင်မရှား Macintosh ဆိုသည့် စီမံကိန်းကိုလည်း အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။ သူသည် ပေါင်မုန့်မီးကင်စက်ကဲ့သို့ သုံးရလွယ်ကူစေမည်ဆိုသော ကွန်ပျူတာကို ဖန်တီးရန် အဖွဲ့ငယ်တစ်ဖွဲ့ကို စတင်စုဖွဲ့ကာ ထိုအဖွဲ့ကို သူ့အကြိုက် နာမည် ပန်းသီးဟု ပေးခဲ့ပါ၏။

စတိမ်ဂျော့ဘ်မှာ ထိုစီမံကိန်းများတွင် ပါဝင်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ သူ့၌ အခြားအကြံအစည်တစ်ခု ရှိနေပါသည်။ လီဆာဟူသော စီမံကိန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနာမည်ကို သူရွေးချယ်ခြင်းမှာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် မဟုတ်ပေ။ ၁၉၇၈ တုန်းလောက်က ဖြစ်ပါသည်။ စတိမ်သည် မက်ကင်နာ၏ ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးအေဂျင်စီမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးနှင့် ကြိုက်နေသည်။ ထိုမိန်းကလေးမှာ အထက်တန်းကျောင်းတုန်းက စတိမ်၏ ရည်းစားဟောင်း ခရစ်အန်းဖြစ်သည်။ ခရစ်အန်းက သူမတွင် စတိမ်၏

ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလာသည်။ စတိဗ်၏ အပေါင်းအသင်းများကမူ စတိဗ်သည် ဖခင်အစစ်ဖြစ်သည်ဟု သိရှိနေကြသည်။ သို့ရာတွင် စတိဗ်ကမူ ဖခင်ဘဝကို ငြင်းဆန်သည်။ သမီး မိန်းကလေးကို လီဆာဟု နာမည်ပေးသည်။ စတိဗ်၏ အပြုအမူမှာ စိတ်ပျက်ဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အစွန့်ပစ်ခံဘဝကြောင့် အကြီးအကျယ် ထိခိုက်ခံစားခဲ့ရ၍ သူ၏ အပြုအမူမှာ စိတ်ညစ်စရာ ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ သူသည် သူ၏ သမီးရင်းကိုလည်း သူ့တုန်းက အတိုင်း အစွန့်ပစ်ခံအနေအထားမျိုး လုပ်တော့မည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့တိုင် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သူသည် စီမံကိန်းနာမည်ဂုဏ်အတွက် မိန်းကလေး၏ နာမည်ကို သုံးလေသည်။

Xerox PARC သို့ စတိဗ် အလည်အပတ်သွားခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၇၉ ခုနှစ်နှောင်းပိုင်းတွင် လီဆာစီမံကိန်းမှာ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် အလှည့်အပြောင်း ဖြစ်လာပါသည်။

Xerox PARC ဆိုတာ

Xerox PARC သည် Xerox Palo Alto Research Center ၏ အတိုကောက် ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် အစောပိုင်းတွင် Xerox ကော်ပိုရေးရှင်းက စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ East Coast တွင် အခြေစိုက်ထားသော ကုမ္ပဏီဖြစ်၍ မိတ္တူကူးစက်များကို ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီဖြစ်သည်။ စာရွက်စာတမ်းကင်းမဲ့သော ရုံးခန်းဖြစ်စေရမည်ဟု ကတိကဝတ်ပြုထားသည့် ကွန်ပျူတာ တော်လှန်ရေးသည် ဇီးရော့ (Xerox) ၏ မိတ္တူကူးစက်ထုတ်လုပ်သော ပင်မစီးပွားရေးကို ခြိမ်း

ခြောက်လျက် ရှိသည်။ အကြံပိုင်သည့်လုပ်ရပ်အဖြစ် ဇီးရောသည် စတန်းဖို့ဒ် သုတေသတနဌာနကို တည်ထောင်လျက် မနက်ဖြန်ရုံးခန်းကို တီထွင်ရန် ထိပ်တန်းတက္ကသိုလ်မှ ပါရမီရှင် ကွန်ပျူတာသိပ္ပံပညာရှင် များကို ငှားရမ်းခဲ့၏။

၁၉၇၉ တွင် စတိမ်ဂျော့ဘ်သည် PARC ကို အလည်အပတ် ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ သုတေသီများသည် ကွန်ပျူတာပညာရပ်ကို ထာဝရ ပြောင်းလဲစေမည့် နည်းပညာများကို တီထွင်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ သည်။ အီသာနက်အသုံးပြု၍ ကွန်ပျူတာများ ပူးတွဲအလုပ်လုပ်သည့် ကွန်ရက်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ဆော့ဖ်ဝဲလ်ကို ပိုမိုထိရောက်စွာ

ရေးသားနိုင်မည့် ဆော့ဖ်ဝဲလ်ရေးနည်းသစ် object-oriented programming ကိုပင် တီထွင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် လေဆာ ပရင်တာကိုပင် တီထွင်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် GUI ခေါ် graphical user interface အသုံးပြုနိုင်မည့် ကမ္ဘာ့ပထမဦးဆုံး ကွန်ပျူတာကိုပင် တည်ဆောက်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုကွန်ပျူတာကို Alto ဟု နာမည်ပေးထားသည်။ ဇီးရော့အယ်တိုကွန်ပျူတာတွင် မျက်နှာပြင်တစ်ခုကို cursor ကို ရွှေ့လျားစေနိုင်မည့် ထူးဆန်းသော mouse ပါဝင်လာပါသည်။ ဇီးရော့အယ်တိုကွန်ပျူတာတွင် ဖိုင်များ၊ ဖိုလ်ဒါများကို ဖွင့်နိုင်သည်။ ကော်ပီကူးနိုင်သည်။ paste ချနိုင်သည်။ ယင်းသည် အောင်မြင်မှု ရိုးရိုးလေး ဖြစ်ပါသည်။

ဇီးရော့သည် ထိုနည်းပညာကို အပြင်လူများမသိရအောင် ဖုံးကွယ်ထားခြင်း မပြုပါ။ သုတေသနဌာန၏ တိုးတက်မှုများကို စတန်းဖို့ဒ်နှင့် စီလီကွန်ဗယ်လေမှ ပညာရှင်များကို အသိပေးပါသည်။ ဤနည်းပညာသည် ကွန်ပျူတာနယ်ပယ်တွင် ကြီးမားသောထင်ဟပ်မှုဟု လူတိုင်းက နားလည်ထားကြသည်။ လူတိုင်းသာမက ဇီးရော့ကလည်း ထိုအတိုင်း နားလည်ထားပါသည်။ ရှေးရိုးဆန်လှသော ဇီးရော့ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သည် မိမိတို့၏ ကယ်လီဖိုးနီးယားသုတေသီများ ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုသည် မည်မျှ အတိုင်းအတာ ရှိသလဲဆိုသည်ကို နားမလည်ကြပါ။ အချည်းအနှီး တွေ့ရှိမှုဟုသာ သူတို့ သဘောထားခဲ့ကြပါ၏။

လီဆာအဖွဲ့ကို Macintosh စီမံကိန်းမန်နေဂျာ ဂျက်ဖ်ရက်စကင်း အပါအဝင် အတွင်းလူများက Xerox PARC နည်းပညာကုမ္ပဏီ အကြောင်း ရှင်းလင်းပြောဆိုကြသည်။ သုတေသနဌာနကို အပြည့်အစုံ လည်ပတ်ခွင့်ပေးရန် စတိဗ်က Xerox နှင့် ဆွေးနွေးသည်။ PARC သုတေသနဌာနကို လည်ပတ်ခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံနှင့်ပတ်သက်၍

စတိဗ်က နောက်ပိုင်းတွင် ရှင်းပြသည်။

“ကွန်ပျူတာအားလုံးဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဒီပုံစံအတိုင်း အလုပ်လုပ်သွားမယ်ဆိုတာ ၁၀ မိနစ်အတွင်း ကျွန်တော် ပြက်ပြက်ထင်ထင် သိလိုက်ပါတယ်” ဟု စတိဗ်က ဆိုပါသည်။

လီဆာအတွက် GUIဖန်တီးရန် လယ်ရီတယ်လ်ဆာ၊ ဘရဟ္မန်းတို့ အပါအဝင် ဇီးရော့သုတေသနဌာနမှ သုတေသီများနှင့် အင်ဂျင်နီယာများကို အက်ပဲလ်က ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ တည်ဆောက်ရန် ကုန်ကျစရိတ်ကြီးလွန်းလှသည့် ချစ်စရာ ရှေ့ပြေးပုံစံမျိုးလုပ်ရန် မဟုတ်ဘဲ ထုတ်ကုန်အစစ်ကို ဒီဇိုင်းဆွဲရေးမှာ အကြီးမားဆုံး စိန်ခေါ်ချက်ဖြစ်နေသည်။ ကုန်ကုန်ပြောရပါလျှင် ဇီးရော့က Alto ကွန်ပျူတာကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သည့် အကြောင်းရင်းတစ်ခုမှာ ဒေါ်လာ ၂၀၀၀၀ ဆိုသည့် မြင့်မားလှသော ဈေးနှုန်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဈေးမှာ Apple II ဈေးထက် အဆ ၂၀ ပိုများသည်။

*

ဗွီဒီနောက်ပိုင်းရှယ်ယာအများဆုံးရောင်းချခြင်း

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အက်ပဲလ် ကွန်ပျူတာကုမ္ပဏီသည် အစုရှယ်ယာများကို အများပြည်သူထံ ထုတ်ရောင်းရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်မှာ စတိဗ်ဂျော့ဘ်အတွက် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အရ ရော၊ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်သမားအဖြစ်ပါ ကြီးစွာသော ထင်ဟပ်မှု ဖြစ်ပေသည်။

ပထမဦးဆုံးအချက်မှာ သမီးလီဆာကိစ္စကို စတိဗ်ကိုင်တွယ်ပုံမှာ ကျော်ကြားမှုကိုထိခိုက်နိုင်သည်ဟု ဘုတ်အဖွဲ့က စိုးရိမ်နေခြင်းဖြစ်

ပါသည်။ အများပြည်သူသို့ အစုရှယ်ယာများကို ၁၉၈၀၊ ဒီဇင်ဘာတွင် ရောင်းချရန် စီစဉ်ထားခိုက် ဘုတ်အဖွဲ့သည် နှစ်မကုန်ခင် ခရစ်အန်း အမှုကို စတိမ်ရှောက်အနေဖြင့် ဖြေရှင်းပေးစေလိုနေပေသည်။ သမီး၏ မိခင်အတွက် လူမှုဖူလုံရေးငွေအဖြစ် ဘုတ်အဖွဲ့က သုံးစွဲပေးခဲ့သော ဒေါ်လာ ၂၀၀၀၀ ကို ပြန်လျှော်ပေးရန်လည်း စတိမ်သည် အင်တင်တင် သဘောတူခဲ့ရ၏။

အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီထိပ်ပိုင်းတွင် ကြီးမားသော ရာထူးအပြောင်း အလဲများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ၁၉၈၀ နွေဦးတွင် ထွက်ပေါ်ခဲ့သည့် Apple III ကွန်ပျူတာသည်လည်း ဈေးကွက်တွင် ရောင်းမစွဲ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ Apple III ကွန်ပျူတာမှာ အနာအဆာပါနေပြီး စောစောထုတ်ခဲ့သော မိုဒယ်များ ထောင်ချီ၍ ကုမ္ပဏီသို့ ပြန်ပို့လာကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီသည် Apple II ကွန်ပျူတာရောင်းရသည့် ဝင်ငွေများ သာ ရှိနေသည်။ လီဆာစီမံကိန်းသစ်သည်လည်း ကုမ္ပဏီ၏ အနာဂတ် ကို မရေမရာဖြစ်စေသည်။ ထို့ကြောင့် အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီကို ဌာနအသစ် ၃ ခု အဖြစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ထိုဌာန ၃ ခုမှာ အထွေထွေ ပစ္စည်းဌာန (လီဆာစီမံကိန်း ပါဝင်လာသော) ရုံးဌာန၊ (Apple II နှင့် Apple III ပါဝင်သော) ပီစီကွန်ပျူတာဌာနတို့ ဖြစ်သည်။ စတိမ်သည် ရုံးဌာနကို ဦးဆောင်ရမည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သော်လည်း ဘုတ်အဖွဲ့ကမူ ဆက်ဆံရေးပျော့ပျောင်း၍ အတွေ့အကြုံရင့်သော ဂျန်ကောက်ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ စတိမ်ကိုမူ ဘုတ်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

ပြည်သူများကို အစုရှယ်ယာများရောင်းချရန် အများပြည်သူနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရေး အကြံအစည်တစ်ခုအဖြစ် ကုမ္ပဏီကို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ လူထုမီဒီယာတွင် ကြော်ငြာများကို စတင် ထည့်သွင်းသည်။ နာမည်ကျော် ဝေါလ်စထရီဂျာနယ်တွင်လည်း ကြော်

သမီးဖြစ်သူ လီဆာနှင့် စတိမ်ဂျော့ဘ်

ငြာသည်။ နည်းပညာဆရာကြီး စတိမ်ဂျော့ဘ်နီးယက်နှင့် ဈေးကွက်အမြင် စူးရှသော စတိမ်ဂျော့ဘ်တို့က သူတို့၏ ကားဂိုဒေါင်မှစတင်ခဲ့သော တော်လှန်ရေးဆိုပြီး ကြော်ငြာခြင်းဖြစ်သည်။ စတိမ်ဂျော့ဘ်နှင့် Apple II ပုံများကို စာမျက်နှာပြည့် ကြော်ငြာသည်။ ပီစီကွန်ပျူတာမှာ စက်ဘီး အမျိုးအစားသစ်ဖြစ်၍ စိတ်အတွက်စက်ဘီးဟူ၍ ကြော်ငြာခဲ့သည်။

ထိုကာလအတွင်းတွင် စတိမ်ဂျော့ဘ်၏ ပင်ကိုအရည်အသွေး သည် ပြောင်းလဲသွားသည်။ သူသည် အမျိုးသားအမှတ်သရုပ်အဖြစ် တိုး၍ အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံလာရသည်။ သူသည် နိုင်ငံ၏ စွန့်ဦး တီထွင်လှိုင်းသစ်အတွက် အမှတ်သင်္ကေတ ဖြစ်လာ၏။ သူသည် ကမ္ဘာ ကြီးကို ပြောင်းလဲနိုင်သည်ဆိုသော သူ၏အိပ်မက်ကို ယုံကြည်လာပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကြောင်တောင်တောင် ဟစ်ပီသမားဘဝနေ့ရက်များ ကုန်ဆုံးသွားတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများကို

စွန့်ပယ်လိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ လော့အယ်တို တရားရိပ်သာကိုလည်း မသွားတော့ပါ။ ရံဖန်ရံခါ စမတ်ကျကျ ဝတ်စားဆင်ယင်လာသည်။

၁၉၈၀၊ ဒီဇင်ဘာ ၁၂ ရက်နေ့တွင် Apple သည် အများပိုင် ကုမ္ပဏီ ဖြစ်သွားတော့သည်။ နိုင်ငံသည် စီးပွားရေးကျဆင်းမှုနှင့် ကြုံ တွေ့နေရသည့်တိုင် Apple အစုရှယ်ယာများကို ရောင်းချခြင်းသည် မမျှော်မှန်းနိုင်လောက်အောင်ပင် အကြီးအကျယ် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဖို့ဒ်မော်တော်ကားကုမ္ပဏီက ၁၉၅၆ တွင် အစုရှယ်ယာများကို ပြည်သူ များကို ရောင်းချခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်း အမေရိကန် သမိုင်းတွင် Apple ၏ အစုရှယ်ယာများ အကြီးမားဆုံး ရောင်းချခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ရှယ်ယာများကို ရောင်းချခဲ့ရပြီးနောက် စတိဗ်ဂျော့ဘ်သည် ဒေါ်လာ ၂၁၇.၅ သန်း ချမ်းသာသွားသည်။ ရှယ်ယာများ မရောင်းခင်နေ့ကထက် သူသည် ဒေါ်လာ သန်း ၂၁၀ ပိုမိုချမ်းသာသွားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

*

လူမိုက်တစ်ယောက် ဒေါသပေါက်ကွဲခြင်း

သို့ပါသော်လည်း စတိဗ်သည် အတွင်းစိတ်သဏ္ဍာန် ပြောင်း လဲသွားခြင်း မရှိသေးပေ။ သူသည် ဆက်ဆံရခက်သောမန်နေဂျာ ဖြစ် နေဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ အင်ဂျင်နီယာအများစုမှာ သူနှင့်တွဲလုပ်ရန် ငြင်းဆန်ကြသည်။ အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီ၏ အလုပ်အမှုဆောင်များသည် ထိုပြဿနာကို ကောင်းစွာသတိပြုမိကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့ သည် လီဆာစီမံကိန်းကို လုပ်ကိုင်ရန် စတိဗ်ကိုမရွေးဘဲ ဂျန်ကောက်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် စတိဗ်သည် အက်ပဲလ်၏ အမှုဆောင်ချုပ် မိုက်စ ကော့နှင့် ဆက်ဆံရေး အလွန်တင်းမာလျက်ရှိသည်။ မိုက်စကော့ကို

ကုမ္ပဏီအားဦးစီးပေးရန် ၁၉၇၇ တုန်းက မိုက်မာခူလာက ငှားရမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စကော့သည်လည်း စတိမ်ထက်မသာလျှင်တောင်မှ စတိမ်ကဲ့သို့ပင် ဒေါသကြီးသူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မကြာသေးခင်က ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းများ ရွေးချယ်ခန့်ထားခြင်း နှင့် ပတ်သက်၍ ကျူပါတီနီတွင် စိုးရိမ်မှုများ ရှိနေသည်။ အက်ပဲလ် ကုမ္ပဏီသည် လျင်မြန်စွာတိုးတက်လာခိုက် ကုမ္ပဏီလုပ်သားများမှာ မိမိတို့၏အလုပ်များကို လုပ်နိုင်လောက်အောင် အရည်အချင်း မရှိကြ ပေ။ စတိမ်ဂျော့ဘ်၏ ဖက်ရှင်ကို လူဆိုးတစ်ယောက် ဒေါသပေါက်ကွဲ ခြင်းဟု ပြောလေ့ရှိကြသည်။ စကော့တီဟု နာမည်ပြောင်ရသော မိုက် စကော့မှာ စတိမ်ဂျော့ဘ်ကဲ့သို့ ဒေါသပေါက်ကွဲတတ်သူဖြစ်သည့် အား လျော်စွာ သူသည် တစ်ခုခုကို ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၅ ရက်နေ့သည် Apple ကုမ္ပဏီ၏ သမိုင်းဝင် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျသော ဗုဒ္ဓဟူးနေ့အဖြစ် သမိုင်းတွင်သွားခဲ့ရပြီး ထိုနေ့ တွင် မိုက်စကော့သည် Apple II အဖွဲ့ဝင်တစ်ဝက်ကို ရာထူးမှ ဖယ်ရှား ပစ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဝန်ထမ်းများကို အလုပ်ဖြုတ်ရာတွင် ဘုတ်အဖွဲ့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းမရှိဘဲ လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အများပိုင် ကုမ္ပဏီတစ်ခု အနေဖြင့် မလုပ်သင့်သည်ကို လုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဘုတ်အဖွဲ့ သည် အစည်းအဝေးထိုင်ကာ စကော့ကို ထုတ်ပယ်ချိန်တန်ပြီဟု ဆုံးဖြတ် လိုက်ကြသည်။ ကုမ္ပဏီသည် အမှုဆောင်ချုပ်အသစ်တစ်ဦးကို ရှာဖွေ နေစဉ် မိုက်မာခူလာသည် စကော့၏ အမှုဆောင်ချုပ်တာဝန်ကို ယူ ထားခဲ့၏။

စတိမ်ဂျော့ဘ်၏ အပြင်းထန်ဆုံးပြိုင်ဘက် စကော့ ထွက်သွား သဖြင့် ဂျော့ဘ်သည် အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီတွင် ပိုမို လွတ်လပ်လာသည်။ မကြာခင်မှာပင် အသက်ငယ်ငယ် ဘုတ်အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌသည် ရိုးဌာနရှိ

အသေးငယ်ဆုံးစီမံကိန်းကို တာဝန်လွှဲယူလိုက်တော့သည်။ ဂျက်ဖ်ရပ် စကင်၏ Macintosh စီမံကိန်းကို လွှဲယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂျက်ဖ်ရပ် စကင်သည် အသက်ကြီးကြီး အက်ပဲလ်အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်သည်။ အပြောအဆိုချိုသာ၍ အလွန်ထက်မြက်သူဖြစ်ပြီး စတိမ်ဂျော့ဘ်နှင့် သဘောထားတိုက်ဆိုင်သူ မဟုတ်ပေ။ မိုက်စကော့ထံသို့ စာတစ်စောင် ရေးကာ စတိမ်နှင့်တွဲလုပ်၍ မရနိုင်ကြောင်း ရှင်းလင်းခဲ့သူဖြစ်ပြီး ထိုစာကို အလုပ်ခွင်တွင် စတိမ်ဂျော့ဘ်ရှေ့၌ ဖတ်ပြခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အက်ပဲလ်ဘုတ်အဖွဲ့သည် လီဆာစီမံကိန်းကို စတိမ်ဂျော့ဘ် အေးအေးဆေးဆေး လုပ်နိုင်စေရန် ဂျက်ဖ်ရပ်စကင်ကို အဆုံးရှုံးခံခဲ့သည်။ စတိမ်ဂျော့ဘ်ကို Macintosh အဖွဲ့၏ အကြီးအကဲအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့လေသည်။

အက်ပဲလ်အတွက် လီဆာသည် မဟာဗျူဟာမြောက် ထုတ်ကုန် ဖြစ်လာရသည့် အကြောင်းရင်းမှာ ပီစီဈေးကွက် အပြောင်းအလဲကြောင့် ဖြစ်သည်။ ၁၉၈၁ ဩဂုတ်တွင် အိုင်ဘီအမ် ပီစီဈေးကွက်ထဲ စတင်ဝင် ရောက်လာခြင်းက ပီစီဈေးကွက် တစ်ခုလုံးကို လှုပ်ယမ်းသွားစေသည်။ အိုင်ဘီအမ် ကုမ္ပဏီသည် ကွန်ပျူတာနယ်ပယ်ကို ဦးဆောင်ထားသော ကုမ္ပဏီဖြစ်ကာ ဆယ်စုနှစ်များစွာအထိ ဦးဆောင်သူ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အမှန်မှာ အိုင်ဘီအမ်၏ တစ်ခုတည်းသော ထုတ်ကုန်များမှာ အကြီးစား ကွန်ပျူတာကြီးများသာဖြစ်သည်။ Apple ကွန်ပျူတာ အောင်မြင်လာခြင်း ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပီစီဈေးကွက်သစ် ပေါ်လာခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း အိုင်ဘီအမ်သည် ပီစီကွန်ပျူတာကို ထုတ်လုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ အိုင်ဘီအမ်ပီစီကွန်ပျူတာသည် အက်ပဲလ်ပီစီကွန်ပျူတာကို အဘက်ဘက်က မယှဉ်နိုင်ပေ။ သို့ရာတွင် အိုင်ဘီအမ်က ထုတ်သော ပီစီဖြစ်၍ အရေးပါသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ပီစီကွန်ပျူတာများကို စတင် အသုံးပြုသော အမေရိကန်ကုမ္ပဏီကြီးများသည် အဆင်ပြေပြေ အသုံးပြု

နိုင်ကြသည့် အိုင်ဘီအမ် ပီစီကွန်ပျူတာကို ဝယ်သုံးသဖြင့် မန်နေဂျာတို့ အလုပ်ဖြုတ်ခံရမည် မဟုတ်ပါ။ ပီစီဈေးကွက်ကို ဦးဆောင်ထားသော အက်ပဲလ်မှာ ခြိမ်းခြောက်ခံနေရတာ ထင်ရှားပါသည်။ အက်ပဲလ်၏ အလားအလာကောင်းသော ထုတ်ကုန်သည်လည်း ၄ နှစ်သားအရွယ် Apple II ကွန်ပျူတာဖြစ်သည်။ Apple III ကွန်ပျူတာ ကျရှုံးသွားခဲ့ပြီး နောက် လီဆာကွန်ပျူတာစီမံကိန်းမှာ သစ်သီးကုမ္ပဏီအတွက် အလားအလာရှိသော ကယ်ဆယ်ရေးဖြစ်လာသည်။

မက်ကင်တော့ရှ်

ရေတပ်ထဲဝင်တာထက် ပင်လယ်စားပြုဖြစ်တာ ပိုကောင်း

စတီဗ်ဂျော့ဘ်သည် မက်ကင်တော့ရှ်အဖွဲ့ကို လျင်မြန်စွာ အောင်မြင်မှုရအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ စတီဗ်၏စိတ်ဓာတ်လှုံ့ဆော်မှု အချို့မှာ (၁) ဝေ့ဒ်၏ တီထွင်မှုဖြစ်သည့် Apple II ကွန်ပျူတာနှင့် မတူသော ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာကို အောင်မြင်စွာတီထွင်ရန်၊ (၂) မိမိကို လီဆာစီမံကိန်းပြင်ပသို့ ပို့ခဲ့သည့် အက်ပဲလ်ဘုတ်အဖွဲ့ကို လက်စားချေရန် စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ မက်ကင်တော့ရှ် (Macintosh) အဖွဲ့ကို လွှဲပြောင်းတာဝန်ယူလိုက်အချိန်တွင် မက်အဖွဲ့၌ အင်ဂျင်နီယာ အနည်းငယ်လောက်သာ ပါဝင်သည်။ ဘရိုင်ယန်ဟောင်းဝပ်၊ ဘာရယ်စမစ်၊ ဘတ်စရီဘယ်တို့ ဖြစ်သည်။ ဈေးကွက်ဌာနတွင် ဂျွန်နာဟော့ဖန်ဆိုသော အမျိုးသမီးသာ ပါဝင်လာပါသည်။ စတီဗ်သည် နောက်ပိုင်း

တွင် မက်အဖွဲ့၏ အမာခံများဖြစ်လာကြမည့် အန်ဒီဟာ့တ်ဖဲလ်၊ ခရစ် အက်စပီနိုဆာ၊ ဂျော့ခရီး၊ စတိဗ်ကပ်၊ မိုက်ဘွိုက်တို့ကို ငှားရမ်းခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင်လည်း အခြား အရေးပါသူများ မက်ကင်တော့ရှ်အဖွဲ့ သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ အလွန်တော်သော ဆော့ဖ်ဝဲလ်ဒီဇိုင်းနာ ဘီလ် အက်ကင်ဆင်သည် လီဆာအဖွဲ့မှ ရောက်ရှိလာပြီး ဈေးကွက်ဌာန အတွက် မိုက်မာရေး၊ ကွန်ပျူတာစနစ် တစ်ခုလုံးအတွက် စာလုံးပုံစံများ (font) နှင့် အိုင်ကွန်များရေးဆွဲပေးသူ ဆူဆန်ကဲတို့ ရောက်လာကြ သည်။ စတိဗ်ဂျော့ဘ်သည် ကွန်ပျူတာဒီဇိုင်းပုံစံအတွက် ဟားမွတ် အက်ဆလင်ဂျာကို ငှားရမ်းခဲ့သည်။ ဟားမွတ်အက်ဆလင်ဂျာသည် Frog design လုပ်ငန်းကို ထူထောင်ထားသူဖြစ်ကာ သူဖန်တီးခဲ့သော ကွန်ပျူတာပုံစံသည် နောက်လာမည့် ဆယ်စုနှစ်အထိ အသုံးဝင်ခဲ့ပါ သည်။ ၎င်းကွန်ပျူတာပုံစံကို Snow White ဒီဇိုင်းဟုလည်း ခေါ် ကြသည်။

စတိဗ်အတွက်မူ မက်ကင်တော့ရှ်စီမံကိန်းမှာ အက်ပဲလ်ကို ဖောင်း ပွနေသော လီဆာစီမံကိန်းမှ ကယ်ဆယ်နိုင်မည်ဖြစ်ကာ ကုမ္ပဏီ၏ ဗျူရိုကရေစီဆန်မှုကိုပါ အဖတ်ဆယ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် မက်ကင်တော့ရှ်အဖွဲ့ကို စွန့်ဦးတီထွင်တန်ဖိုးများဖြင့် လိုက်နာစေခဲ့ပြီး သူတို့ကို သူပုန်များနှင့် အနုပညာသည်များဟုခေါ်ခဲ့ကာ အခြား အက်ပဲလ်ဝန်ထမ်းများကိုမူ လူဆိုးများဟု ဆိုလေသည်။ မက်အဖွဲ့ကို ဘန်ဒလေဒရိုက် သီးခြားအဆောက်အအုံတွင် ထားခဲ့သည်။ ထိုအ ဆောက်အအုံတွင် စတိဗ်ကပ် ပင်လယ်ဓားပြအလံကို ချိတ်ဆွဲကာ “ရေ တပ်ထဲဝင်တာထက် ပင်လယ်ဓားပြဖြစ်တာ ပိုကောင်းသည်” ဟု ရေးသားသည်။ သဘောမှာ ရေတပ်ဟူသည် ကျန်အက်ပဲလ်အဖွဲ့ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

“၁၉၈၂ အစောပိုင်းလောက်မှာ ထူးထူးခြားခြား သုတေသနအစား မက်ကင်တော့ရှ်ဟာ အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီအတွင်းမှာ ထူးခြားတဲ့စီမံကိန်း အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခံလာရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မက်ကင်တော့ရှ်ဟာ အတော်အတန် အငြင်းပွားစရာအဖြစ် ရှိနေဆဲပါပဲ။ Apple II နဲ့ တန်ဖိုးတူညီတဲ့ လီဆာလိုမိုင်း မက်လည်းဖြစ်လာချိန်ကစလို့ ဆယ်စုနှစ်ခု အားပြိုင်စရာ ဖြစ်လာရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင် စတိဗ် ဂျော့ဘ်က မက်အဖွဲ့ကောင်းတဲ့အကြောင်း အဆက်မပြတ် ပြောပါတယ်။ ဒါဟာလည်း မက်အဖွဲ့ကို တခြားသူတွေနဲ့ ကင်းကွာသွားအောင် လုပ်တာပါပဲ”

**Folklore.org တွင် မက်ပရိဂရမ်မှူး
အန်ဒီဟတ်ဖဲလ် ပြောခဲ့သောစကား**

*

ဂျော့ဘ်၏ နောက်ဆုံးထုတ်စာအုပ်

အရေးပါသော ၁၉၈၂ ခုနှစ်အတွင်းတွင် စတိဗ်၏ မီဒီယာနှင့် ဆက်ဆံရေးကို ပုံဖော်ပေးမည့် အရေးပါသောအရာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ အသက် ၂၇ နှစ် အရွယ် ဖေဖော်ဝါရီလထဲတွင် တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်း မျက်နှာဖုံးတွင် သူ့ပုံပါလာသည်။ (စတိဗ်က တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်းမျက်နှာဖုံးတွင် ဦးစွာပါခဲ့၍ မိုက်ခရိုဆော့ဖ်ဥက္ကဋ္ဌ ဘီလ်ဂိတ်သည် မခံချိမခံသာ ဖြစ်ခဲ့ပုံရသည်။ သူသည်လည်း နောက်နှစ်နှစ်အကြာတွင် တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်း မျက်နှာဖုံးတွင် ပါလာသည်။) စတိဗ်ကို အမေရိက၏ ငယ်ရွယ်သော စွန့်ဦးတီထွင်သမားတစ်ဦး၏ သင်္ကေတအဖြစ် ပုံဖော်ပေးခဲ့သည်။

စတိဗ်သည် ကျေနပ်သွားပြီး တိုင်းမ်သတင်းထောက် မိုက်မော်

ရစ်ကို အက်ပဲလ်သမိုင်းကြောင်းနှင့် မက်ကင်တော့ရှ်အကြောင်းစာအုပ်
ကြိုက်သလို ရေးခွင့်ပေးလိုက်သည်။

နှစ်ကုန်ပိုင်းလောက်တွင် စတိမ်ဂျော့ဘ်ကို ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင်
အထူးချွန်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ရွေးချယ်ရန် အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးခဲ့ကြ
ရသည်။ တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်း၏ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုဗျူရီ အကြီးအကဲအဖြစ်
ခန့်အပ်ခံရသော မိုက်မော်ရစ်သည် တစ်နှစ်တာ အထူးချွန်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်
အကြောင်းရေးသားရန် တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများ ပြုလုပ်သည်။ သို့ရာတွင်
တိုင်းမ်သည် ပီစီကွန်ပျူတာကို ၁၉၈၂ ခုနှစ်၏ တစ်နှစ်တာ အကောင်း
ဆုံးစက်ပစ္စည်းအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်၍ လူတိုင်း အံ့အားသင့်ခဲ့ရသည်။
၁၉၈၂ တွင် တစ်နှစ်တာ အထူးချွန်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ် မရှိခဲ့ပေ။ ထိုအစား
မိုက်မော်ရစ်က “ဂျော့ဘ်၏ နောက်ဆုံးထုတ်စာအုပ်” ဟူသော ဆောင်းပါး

စာနယ်ဇင်းရှင်းလင်းပွဲတစ်ခုမှာတွေ့ရတဲ့ စတိမ်ဂျော့ဘ်နဲ့ ဘီလ်ဂိတ် (၁၉၈၅)

တစ်ပုဒ်ကို ရေးလိုက်ရာ ထိုဆောင်းပါးထဲတွင် စတိဗ်သည် ပြင်သစ်၏ အတော်ဆုံးဘုရင်ကို ဖန်တီးနိုင်လိမ့်မည်ဟု ဂျက်ဖ်ရပ်စကင် ပြောခဲ့သော စကားကို ထည့်ရေးလိုက်သည်။ စတိဗ်သည် ဒေါသထွက်သွားသည်။ သူသည် ဂျက်ဖ်ရပ်စကင်နှင့် ရိဒ်ကောလိပ်မှ သူငယ်ချင်း ဒန်ကော့ကေး တို့ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်သည်။ စတိဗ်သည် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြောင်း၊ ထိုသို့ ဖြစ်နေခြင်းသည် မကောင်းပါကြောင်း၊ ငွေ၊ အခွင့်အာဏာ၊ အထီးကျန်ခြင်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်နေကြောင်း၊ သူသည် လူထု၏ခံစားမှုများကို ခံနိုင်ရည်အားနည်းကြောင်း မော်ရစ်ကို ဒန်ကော့ကေးက ပြောခဲ့သည်။ သူသည် ထိုအရာတို့ကို စဉ်းစားကြောင်း၊ ချဲ့ကားကြောင်း ဒန်ကော့ကေးက တိုင်းမ်သတင်းထောက် မိုက်မော်ရစ်ကို ပြောခဲ့လေသည်။ စတိဗ်သည် ဒန်ကို စကားမပြောတော့ကြောင်း ကောလာဟလထွက်လာသည်။

စတိဗ်သည် ထိုအချိန်မှစ၍ မိဒီယာကို သံသယရှိလာသည်။ တိုင်းမ်မဂ္ဂဇင်းက သူ၏ တရားမဝင်သမီး လီဆာအကြောင်း ဖော်ထုတ်လိုက်ချိန်အထိ သူသည် အများအာရုံစိုက် မခံရအောင် ပိုမိုကာကွယ်လာခဲ့သည်။

ပျန်စကာလေး

၁၉၈၃-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် စတိဗ်သည် လီဆာကွန်ပျူတာ ဖြန့်ချိရန် East Cosat ကို သွားသည်။ ဥက္ကဋ္ဌ၏အသည်းနှလုံးကို မက်ကင်တော့ရှ်က ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပိုင်ဆိုင်ထားသောကြောင့် ကိုးရီးကားရားနိုင်လှသော အခြေအနေတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် မက်ကင်တော့ရှ်အကြောင်း မပေးဘဲလည်း မနေနိုင်ပေ။ နောက်ပိုင်း

နယူးယောက်ပန်းခြံထဲက စတိမ်ကျော်ဘိနဲ့ ဂျွန်စကာလေး

လအနည်းငယ်လောက်တွင် ပိုကောင်းသော GUI ကွန်ပျူတာ ထွက်ပေါ်လာတော့မည်ဟု အမြဲပြောတတ်သည်။ လီဆာကွန်ပျူတာ ဈေးနှုန်းနှင့် ယှဉ်လျှင် မပြောပလောက်သောဈေးဖြင့် ပိုကောင်းသော ဆော့ဖ်ဝဲလ်လည်း ထွက်လာလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် လီဆာဆော့ဖ်ဝဲလ်သည် မက်ကင်တော့ရှ်တွင် အလုပ်မလုပ်ပေ။ ကွန်ပျူတာ၏ ဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀ ဆိုသော ဧရာမဈေးနှုန်းကြောင့် အပျက်သဘောပြုနေသော အနေအထားကို အခြေအနေ ဆိုးရွားသွားစေပေတော့သည်။

စတိမ်သည် နယူးယောက်မြို့ကို ရောက်ရှိနေခိုက် ပက်ပီစီကိုလာ အမှုဆောင် ဂျွန်စကာလေးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ မိုက်စကော့ ထွက်သွားကတည်းက အက်ပဲလ်တွင် အမှုဆောင်အရာရှိချုပ် မရှိတော့ပေ။ ဘုတ်အဖွဲ့သည် အသက် ၂၈ နှစ်သာရှိသေးသော စတိမ်ကို အတွေ့အကြုံနည်းလွန်းသည်ဟုဆိုကာ အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီကို ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ခွင့်

မပေးခဲ့ပေ။ စတိဗ်သည် စကာလေးကို အက်ပဲလ်၏ အမှုဆောင်ချုပ် လုပ်ရန် ကယ်လီဖိုးနီးယားသို့ ပြောင်းလာအောင် စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သည်။ စကာလေးကို စွမ်းရည်ပြည့်မန်နေဂျာဖြစ်အောင် လက်သပ်မွေးမည် ဖြစ်သည်။ စတိဗ်သုံးခဲ့သော စကားများသည် ယခုအခါ ကော်ပိုရိတ် သမိုင်းတွင် ဂန္ထဝင်ဖြစ်နေသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ လက်ကျန်ဘဝတစ်ခုလုံးမှာ အချို့ရည်ရောင်းနေမှာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်နဲ့အတူ ကမ္ဘာကြီးကို ပြောင်းလဲမှာလား” ဟု စတိဗ်က စကာလေးကို ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးများကို အောင်နိုင်ခြင်းမှ

အက်ပဲလ်တွင် စကာလေး၏ အစောပိုင်းကာလများမှာ စတိဗ် ဂျော့ဘ်နှင့် ဆက်ဆံရေးသည် ပျားရည်ဆမ်းခရီးတစ်ခုကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရသည်။ မီဒီယာတွင် လေသံတူခဲ့ကြသည်။ ဆက်ဆံရေးကောင်းနေခဲ့ကြသည်။ စတိဗ်မှာ စကာလေးကို စတန်းဖို့ဒ် တောင်ကုန်းများပေါ် ခရီးရှည်လမ်းလျှောက်ထွက်ရာတွင် ခေါ်သွားတတ်သည့် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးဟု ထင်ထားသည်။

အက်ပဲလ်၏ ပထမဦးစားပေးအဖြစ် မက်ကင်းတော့ရှ်ကို စတိဗ် ဖန်တီးရာတွင် စကာလေးသည် စတိဗ်နှင့် အမြင်တူနေခဲ့သည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ် တစ်လျှောက်လုံး လီဆာကွန်ပျူတာသည် ၎င်းမတိုင်ခင် Apple III ကဲ့သို့ ဈေးကွက်တွင်ရောင်းမစွဲသည့် ကွန်ပျူတာ ဖြစ်လာသည်။ အက်ပဲလ်မှာ သက်တမ်း ၆ နှစ်ရှိသော Apple II ကွန်ပျူတာကို မှီခိုနေရဆဲ ဖြစ်သည်။

အိုင်ဘီအမ် ပီစီကွန်ပျူတာကြောင့် Apple II ဈေးကွက်သည် လည်း ကျုံ့လာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ မက်ကင်တော့ရှ်သည် ပေါက်သွား

သော ကွန်ပျူတာဖြစ်ရန် လိုအပ်လာသည်။ မက်ကင်တော့ရှ် အောင်မြင်မှုမရခဲ့ပါက အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီသည် လျင်လျင်မြန်မြန် လုပ်ငန်းပျက်သည့် အနေအထားကို ရောက်ရှိသွားတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

*

၁၉၈၄ မဟုတ်သည့် ၁၉၈၄

၁၉၈၃ တွင် လီဆာကွန်ပျူတာ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် မက်ကင်တော့ရှ်ကို ဈေးကွက်ထဲပို့ရန် လီဆာတစ်ဖွဲ့လုံးသည် စတိဗနှင့် သူ့အဖွဲ့ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်။ မက်ကင်တော့ရှ်အဖွဲ့သည် လူပေါင်းဒါဇင်ချီ၍ များပြားလာပေရာ သင်းကွဲနေ့များ ပျောက်ကွယ်သွားပြီဟု သတ်မှတ်ရပေတော့သည်။

အရာရာသည် ချောချောမွေ့မွေ့ ရှိသည်ဟု မဆိုသာ။ အဖွဲ့အသီးသီးသည် နောက်ကျနေခဲ့၏။ စီမံခန့်ခွဲရေးအဖွဲ့က နောက်ဆုံး မက်ကင်တော့ရှ်ကို ဖြန့်ချိမည့်ရက်အား သတ်မှတ်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ရတော့သည်။ အက်ပဲလ်၏ ၁၉၈၄ အစုရှယ်ယာရှင်များ အစည်းအဝေးကို ဇန်နဝါရီ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ခေါ်ယူလိုက်သည်။ ဖြန့်ချိမည့်ရက်အမီ မက်ကင်တော့ရှ်အတွက် ပလက်ဖောင်းသစ်အဖြစ် ဆော့ဖ်ဝဲလ်ရေးရန် ကြီးမားသောဖိအား ရှိလာခဲ့သည်။ ဆော့ဖ်ဝဲလ်ရေးသူများနှင့် လက်မှတ်ထိုးစာချုပ်ချုပ်ရတော့သည်။ ထိုအထဲတွင် ဆော့ဖ်ဝဲလ်ရေးကွက်ကို ဦးဆောင်ထားသည့် Lotusနှင့် ဘီလ်ဂိတ်၏ မိုက်ခရိုဆော့ဖ် တို့လည်း ပါဝင်သည်။ ဘီလ်ဂိတ်၏ မိုက်ခရိုဆော့ဖ်ကုမ္ပဏီသည် ထိုအချိန်တုန်းက အိုင်ဘီအမ်ကွန်ပျူတာ၏ အဓိကဆော့ဖ်ဝဲလ် DOS ကို ပံ့ပိုးပေးနေရသည်။ အဆိုးဆုံးပြဿနာတစ်ခုမှာ စတိဗ်၏ ပြဿနာရှာတတ်

သော သဘောထားပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် အခြားဌာနများကို ဒေါသတကြီး ဝေဖန်ပြောဆိုနေဆဲ ဖြစ်သည်။ သူသည် Apple II အင်ဂျင်နီယာများ (ထိုအင်ဂျင်နီယာများကသာ အက်ပဲလ်ကို ငွေရှာပေးနေကြတာ) ကို ပျင်းစရာ၊ ထိုင်းမှိုင်းစရာ ပစ္စည်းဌာနက အင်ဂျင်နီယာများဟု ခေါ်သည်။

လီဆာကွန်ပျူတာကို ဖြန့်ချိခဲ့ပြီးနောက် အလုပ်ဖြုတ်ခံရတော့ မည့်သူများလည်း ပါဝင်နေသည့် ဖွံ့ဖြိုးရေးတစ်ဖွဲ့လုံးရှေ့တွင် သူက “ဒီနေရာမှာ ကျုပ်ကတော့ B နဲ့ C ကို player တွေကို မြင်ချင်တယ်။ A player သမားအားလုံးကတော့ ကျုပ်နဲ့အတူ Mac အဖွဲ့မှာ တွေ့မယ်” ဟု ပြောခဲ့သည်။

ဈေးကွက်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စတိဗ်သည် Chiat/Day ကြော်ငြာလုပ်ငန်းနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်သည်။ ထိုကြော်ငြာအေဂျင်စီမှ အမှုဆောင်မိုက်မာရေးနှင့် တိုင်ပင်ဆောင်ရွက်သည်။ ၁၉၈၄ တွင် အောင်မြင်မှုရခဲ့သော မက်ကင်တော့ရှ်လို ကြော်ငြာကို သူတို့သည် လီကလောင်းနှင့် ပူးတွဲရိုက်ကူးသည်။ လူငယ်ဒါရိုက်တာ ရစ်ဒလေ စကော့ကို ငှားရမ်းသည်။ ကြော်ငြာတွင် Apple ကွန်ပျူတာကို ရွှေရောင် ဆံပင်ပိုင်ရှင် ကယ်လီဖိုးနီးယားသူ အားကစားမယ်အဖြစ် သရုပ်ဖော်ထားသော ထိုမိန်းကလေးက ကြီးမားသောမျက်နှာပြင်ပေါ်မှ IBM ကြော်ငြာရိုက်ကူးထားသူ သရုပ်ဆောင် Big Brother ၏ မျက်နှာကို တူဖြင့်ပစ်ပေါက်နေပုံ ဖြစ်လေသည်။ ၁၉၈၄ သည် ဂျော့အာဝဲလ်၏ ၁၉၈၄ လိုမဟုတ်ဟူ၍ အဆုံးသတ်သည်။ မထီလေးစားနိုင်လှသည့် ကြော်ငြာဖြစ်၍ ကြော်ငြာကိုဖျက်ရမည့် အနေအထား ဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုတ်အဖွဲ့က ကြော်ငြာကို သဘောတူလိုက်သည်။ ထိုကြော်ငြာသည် ယခုအခါ အကောင်းဆုံး ရုပ်သံကြော်ငြာအဖြစ်

အသိအမှတ်ပြု ခံထားရသည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၂၂ ရက်နေ့ Super Bowl XVIII တွင် ကြော်ငြာကို ထုတ်လွှင့်ခဲ့သည်။ ကြော်ငြာကို ထုတ်လွှင့်ခဲ့ပြီး ၂ ရက်အကြာ မက်ကင်တော့ရှ် မိတ်ဆက်ပွဲသည်ကား မီဒီယာ၏ အထူးအာရုံစိုက်မှုကို ရရှိခဲ့သည်။

စတိမ်သည် မိမိ၏ ရှိုးပြနိုင်သော အစွမ်းကို ထုတ်ပြနိုင်သည့်နေ့ကို ရောက်လာပါတော့သည်။ ကျူပီတီနိုဖလင့်စင်တာဇာတ်ရုံတွင် ပျော်ရွှင်နေသော ပရိသတ်အား မက်ကင်တော့ရှ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုအဖြစ် စတိမ်က မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ စင်ပေါ်ကို တက်လာကာ သူက “ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အပျော်ရဆုံး ဂုဏ်ယူစရာ အကောင်းဆုံးပါပဲ” ဟု ပြောခဲ့သည်။

ကျန်ခဲ့သော သုံးနှစ်တာကာလကို ခက်ခဲစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီကို စတိမ်၏ မက်ကင်တော့ရှ်က ကယ်ဆယ်နိုင်မည် ဟု မျှော်လင့်လာကြသည်။ ဤသို့ မျှော်လင့်ထားသည်မှာ အန္တရာယ်များသော အလောင်းအစားပင် ဖြစ်တော့သည်။

*

မိတ်ယူက်စရာများ

အစတွင် Mac သည် အကြီးအကျယ် ပေါက်တော့မည့်ပုံပင်။ မက်ကင်တော့ရှ်(Mac)ကို မိတ်ဆက်ခဲ့ပြီးနောက် နှစ်လခန့်အကြာတွင် စတိဗ်နှင့် မက်အဖွဲ့သည် ဓာတ်ပုံများ တစ်သိကြီးရိုက်ရသည်။ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုများပေါင်း နှစ်ရာကျော် ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။ မဂ္ဂဇင်းမျက်နှာဖုံး များတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

အမေရိကန်တက္ကသိုလ်များတွင် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင် သည်။ မက်ကို မိတ်ဆက်ခင်ကပင် ဒန်နယ်လီဝင် ဦးဆောင်သော အက်ပဲလ် အရောင်းအဖွဲ့သည် အမေရိကန် နာမည်ကြီး တက္ကသိုလ် ၂၄ ခုအား Apple University Consortium program ကို လက်မှတ်ရေးနိုင်စေရန် စည်းရုံးနိုင်ခဲ့ရာ ထိုတက္ကသိုလ်များသည် Apple ပစ္စည်းရောင်းသူများ ဖြစ်လာသည်။ မက်ကင်တော့ရှ် ကွန်ပျူတာများကို ထိုတက္ကသိုလ်များက လက်ကားဝယ်ယူ၍ ကျောင်းသားများထံ မက်ကွန် ပျူတာများကို လက်လီဈေးဖြင့် ရောင်းချပေးသည်။ ၁၉၈၄ တစ်နှစ်လုံး တွင် မက်ကင်တော့ရှ်သည် အမေရိကန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ၏ ပထမဦးဆုံး မှီခိုအားထားစရာ စက်ပစ္စည်း ဖြစ်လာသည်။

အစောပိုင်းတွင် အားတက်ဖွယ် လက်ခံသုံးစွဲသူများပြားခဲ့ပြီး နောက် မက်ကွန်ပျူတာရောင်းအားသည် စတင်ကျဆင်းလာပါတော့ သည်။ အက်ပဲလ် ကွန်ပျူတာနှင့် ပက်သက်၍ စိုးရိမ်စရာအများအပြား ရှိလာခဲ့သည်။ ကွန်ပျူတာသည် အလွန်နှေးကွေးသည်။ ကွန်ပျူတာ၏ processing power သည် ရှုပ်ထွေးသော Graphical User Inter- face ကို မနိုင်။ ဈေးကလည်း အတော်များသည်။ ဒေါ်လာ ၂၅၀၀ ဖြစ်ရာ ပြိုင်ဘက်ဟု ဆိုနိုင်သည့် အိုင်ဘီအမ် ကွန်ပျူတာထက်ပင်

ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ ကျော် ဈေးကြီးနေသည်။ အကြီးမားဆုံးပြဿနာမှာ ဆော့ဖ်ဝဲလ်ပြဿနာဖြစ်သည်။ မက်ကင်တော့ရှ်ကွန်ပျူတာသည် platform သစ်ဖြင့် စတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းကို စတင်ဖြန့်ချိချိန်တွင် အသုံးပြုစရာ ဆော့ဖ်ဝဲလ်မရှိပေ။ ထိုအချိန်တွင် အိုင်ဘီအမ်ကွန်ပျူတာ ထက် ဆော့ဖ်ဝဲလ်များ တစ်ပုံတပင် ရှိနေပြီဖြစ်ပါသည်။ မက်ကင်တော့ရှ် သည် အိုင်ဘီအမ်ပီစီထက် နည်းပညာပိုင်း သာလွန်ကာ သုံးရ ပိုမို လွယ်ကူ၍ အကျွမ်းတဝင် ရှိလှသည်ဆိုသော်လည်း ယင်းတို့သည် အရာ မထင်ခဲ့။ မက်ကင်တော့ရှ်ကို အဆီအငေါ့တည့်အောင် ကြော်ငြာနိုင်ခြင်း မရှိသဖြင့် မိုက်မာရေး၏ ဈေးကွက်အဖွဲ့သည် ဝေဖန်ခံရသည်။ မက်ကင် တော့ရှ်မှာ သူဌေးများနှင့် ၎င်းတို့၏ ကလေးများအတွက် ချစ်စရာကောင်း သော စက်ပစ္စည်းတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများက ဝေဖန်ခဲ့ကြသည်။ မက်ကင်တော့ရှ် သည်ကား ကုန်ထုတ်စွမ်းအားကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်သည့် ကွန်ပျူတာ မဟုတ်ပေ။

အက်ပဲလ်ကို စတိမ် စွန့်ခွာခြင်း

တင်းမာမှုများ

မက်ကင်တော့ရှ် ကွန်ပျူတာဈေးကွက်၌ ကျဆုံးခဲ့ခြင်းကို စတိမ်သည် ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ အက်ပဲလ်ကို ကယ်တင်ထားသူတစ်ဦးအဖြစ် ဆက်လက်ပြုမူနေခဲ့သည်။ ကျူပါတီနီတွင် မက်ဝန်ထမ်းမဟုတ်သူများကို တရိတသေ ဆက်ဆံပြခဲ့သည်။ ကုမ္ပဏီသည် Apple II ကွန်ပျူတာ ရောင်းရငွေများဖြင့် အသက်ဆက်နေရခိုက် စတိမ်သည် မက်အဖွဲ့ကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည်ဟု ဆိုကြသည်။ သူသည် ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် မက်အဖွဲ့ဝင်များကို ဘီအမ်ဒဗလျူဆိုင်ကယ် ဝယ်ပေးခြင်း၊ ဘောဆင်ဒေါ်ဖာ စန္ဒရားကြီးများကို ဝယ်ပေးခြင်းတို့ လုပ်ခဲ့သည်။ (အမှန်မှာ မက်ကင်တော့ရှ် အင်ဂျင်နီယာများသည် မိမိတို့၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များထက် လစာတန်းတူ သို့မဟုတ် လျော့နည်းရရှိနေကြသည်)

အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီတွင် စတိမ်ဂျော့ဘ်ကို မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်လာခြင်းသည် တိုးလာပြီဖြစ်ပါသည်။ အမှုဆောင်ချုပ် ဂျန်စကာလေးနှင့် ကောင်းမွန်သော ဆက်ဆံရေးသည်လည်း ပျက်ပြယ်သွားပြီ ဖြစ်ပါ

၁၉၈၅ အတွင်း ပြုလုပ်တဲ့ ဘုတ်အဖွဲ့အစည်းအဝေးမှာ စတိမ်ဂျော့ဘ်အား တွေ့ရစဉ်

သည်။ သူတို့နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် ဝေဖန်လာကြသည်။ Apple II ကွန်ပျူတာအဖွဲ့ ဆက်ဆံခံရပုံကို မကျေနပ်သဖြင့် ဝေါ့စ်သည် ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကုမ္ပဏီမှ ထွက်သွားခဲ့တော့သည်။ ကျူပါတီနို စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ကို သူက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝေဖန်သည်။ လုပ်ငန်း၏ အများနှင့်ဆက်ဆံရေး ကျဆုံးမှုပင်ဖြစ်သည် ဟု ဝေါ့စ်က ဝေဖန်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၈၅ ဧပြီလထဲတွင် ကုမ္ပဏီကို ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရန် ဘုတ်အဖွဲ့သည် ဆွေးနွေးသည်။ မက်အဖွဲ့အတွက် မန်နေဂျာသစ်တစ်ဦး ခန့်အပ်ရတော့မည်ဟု လူတိုင်းက သဘောတူခဲ့သည်။ အက်ပဲလ်ကုမ္ပဏီ၏ ဘဏ္ဍာရေးဌာနအကြီးအကဲ ဂျင်းလူးဝစ်ဂက်စီကို မန်နေဂျာသစ်ခန့်ရန် သဘောတူခဲ့ကြသည်။ စတိမ်ဂျော့ဘ်သည် ဂက်စီကို မက်အဖွဲ့၏ မန်နေဂျာအဖြစ်ခန့်အပ်ရန် စိတ်ကူးကို အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ